

Giảng Pháp tại Pháp hội New York 2019

(Lý Hồng Chí, 17 tháng Năm, 2019)

Chào tất cả!

(Mọi người: Kính chào Sư phụ)

Mỗi năm một lần Pháp hội, mọi người là có những người đến từ nơi rất xa, có người đến từ [Trung Quốc] Đại Lục, chi phí này không hề nhỏ đâu. Pháp hội mỗi năm chi tốn hàng nghìn vạn [tiền] đi lại và ăn ở; mọi người chính là muốn qua Pháp hội mà đạt được cơ hội đề cao trong tu luyện, tham chiếu lẫn nhau. Cũng là nói, người tu luyện coi bản thân việc tu luyện là rất quan trọng. Đệ tử Đại Pháp cần làm tốt ba việc, nếu không tu chính mình cho tốt, thì làm không được tốt. Đương nhiên, cũng có người là muốn mượn cơ hội này gặp mặt Sư phụ, Sư phụ biết [vậy]. Nhưng dù thế nào đi nữa, có Pháp hiện diện, thì có thể chỉ đạo mọi người tu luyện.

Tại người thường Sư phụ có cuộc sống người thường, có phương thức hành vi người thường; có rất nhiều sự việc người [đời], mà lại không thể nào như Pháp; cho nên tôi bảo mọi người cần phải chiếu theo bộ Pháp này mà làm, ‘dĩ Pháp vi Sư’. Đệ tử Đại Pháp có thể đi đến bước này hôm nay, chính là vì có Pháp ở đây. Pháp hội của chúng ta cũng vậy, mọi người trong tu luyện cá nhân cũng vậy, chính là theo bộ Pháp này mà đi tới hôm nay. Nghĩa là, không có bộ Pháp này, [thì] chư vị không đi tới hôm nay. Thế nên làm đệ tử

Đại Pháp mà giảng, tu luyện vĩnh viễn là ở vị trí số một, nhất là đến thời kỳ cuối cùng.

Đương nhiên thời kỳ cuối cùng mà tôi giảng ấy, kỳ thực mọi người cũng thấy rồi, biến hóa của Thiên tượng và biến hóa nơi thế gian này là cùng dạng. Ví như nói cuộc bức hại của tà ác đối với đệ tử Đại Pháp, đã là đến lúc cùng đồ mạt lộ¹ rồi, tà ác đã là tự mình còn khó bảo đảm, chẳng qua là bộ máy bức hại đệ tử Đại Pháp kia vẫn đang vận chuyển mà thôi. Tuy nhiên, như tôi vừa nói, đã đến cuối cùng, [thì] chúng ta cần phải làm tốt hơn nữa những gì chúng ta cần làm, bởi vì càng đến cuối thì càng then chốt hơn. Ban đầu hoàn cảnh gian nan thế, hoàn cảnh tà ác thế, mà chư vị đều đã vượt qua, [nên] không lý do nào không làm tốt hơn vào lúc cuối cùng. Bức hại thời đầu, các kênh thông tin toàn thế giới khắp nơi đều truyền tải những bài vu khống của kênh thông tin Trung Cộng, con người toàn thế giới rất khó phân biệt rốt cuộc [đây] là chuyện gì. Trong hoàn cảnh khó khăn như thế, các đệ tử Đại Pháp ở xã hội quốc tế giảng chân tướng đã cải biến nhận thức con người toàn thế giới, [chư vị] đã vượt qua rồi. Cuối cùng bản thân chư vị phải trân quý hết thấy những gì đã làm này, không thể phóng túng tự thân, tuyệt đối không thể buông lỏng chính mình.

Tôi cũng đang quan sát, nhất là trong hoàn cảnh ở Trung Quốc Đại Lục ấy, rất nhiều đệ tử Đại Pháp ấy, trong quan hệ nhân tính bị bóp méo, hành vi con người bị bóp méo và phương thức tư tưởng bị bóp méo, trong một xã hội như thế, ai cũng rất khó tránh khỏi ảnh hưởng của nó. Tuy đệ tử Đại Pháp phải chiếu theo Đại Pháp mà làm, nhưng mà chư vị ra khỏi cửa gặp phải

ấy là các giao tiếp con người của xã hội người thường như vậy rồi; toàn thể xã hội đều méo mó cả, thì chư vị cũng phải làm thế, dần dần lâu rồi thì cũng lẫn lộn vào trong các hành vi giữa người với người nơi xã hội này; thậm chí cả phương thức suy xét vấn đề, [khi đã] quen với loại phương thức sinh sống của con người như thế, [thì] cũng cảm thấy chính là [phải] như thế. Rất nhiều người sau khi ra khỏi [Trung Quốc] Đại Lục, đến xã hội quốc tế thì thấy người ta sao mà đơn giản thế; nói chuyện, thậm chí làm các việc đều phi thường bình hòa. Nhưng người Đại Lục làm việc gì, thì cứ phải muốn việc gì cũng lập tức đến cực đoan nhất, đỉnh cao nhất, triệt để nhất; đều là tâm thái kiểu ấy. Nhưng đó không phải trạng thái chính thường² của con người; cho nên mang theo tư tưởng và hành vi như thế, ở xã hội quốc tế, thì sẽ dẫn tới phản cảm của những người xã hội quốc tế.

Người đến từ Trung Quốc Đại Lục hầu như đều không được người quốc gia khác lý giải³, rằng người Trung Quốc đều thế là sao. Kỳ thực là [do] tà đảng Trung Cộng đã cố ý làm bại hoại hành vi và phẩm chất của người Trung Quốc, làm một cách có hệ thống; đã phá trừ văn hóa truyền thống, phá trừ lý niệm về đạo đức và giá trị phổ quát⁴ của con người; bây giờ toàn là những thứ cực đoan của tà đảng Trung Cộng, [nên] tất nhiên là khác rồi. Tới xã hội quốc tế một thời gian rất lâu mới có thể uốn nắn trở lại.

Hiện nay có một bộ phận các học viên là đến từ Trung Quốc Đại Lục, trong hoàn cảnh Đại Lục ấy một số người có thể làm chưa tốt; vậy thì ở hoàn cảnh mới này càng nên phải tu [luyện] bản thân cho tốt, làm tốt những gì mình cần làm; không được cứ mang loại tư

tưởng cực đoan kia làm các việc, rất dễ khởi tác hại gây rối loạn trong hoàn cảnh các đệ tử Đại Pháp [nơi] này. Chư vị biết đó người của xã hội quốc tế rất hiếm khi nói sau lưng người khác, rất nhiều người họ là có khái niệm tư tưởng [và] phương thức hành vi [có tính] phổ quát và thuần phác, luôn cảm thấy nên phải làm một người thiện lương, làm người đối xử tốt hơn với người khác, trong tình huống thông thường sẽ không làm các việc hại người lợi mình⁵ như thế. Cho nên người mà mang theo rất nhiều thói quen sống [và] phương thức hành vi dưỡng thành⁶ ở [Trung Quốc] Đại Lục, [thì] ở xã hội quốc tế ắt phải tu sửa cải biến bản thân một chút. Tôi giảng điều này, là vì hiện giờ học viên đến từ Trung Quốc Đại Lục càng ngày càng nhiều, vượt qua con số đệ tử Đại Pháp vốn ở xã hội quốc tế, thậm chí đã thành chủ thể rồi, vậy thì chư vị càng nên phải chú ý những điều này.

Chư vị biết chăng? Những năm đó thời bức hại đệ tử Đại Pháp một cách ộp trời dậy đất⁷, ở Trung Quốc là loại hình thức như thế; tại xã hội quốc tế tuy nó không có bạo lực, nhưng loại áp lực ấy, ánh mắt kỳ thị nhìn đệ tử Đại Pháp bằng con mắt khác, cũng rất khó khăn; bởi vì bấy giờ tất cả các kênh thông tin quốc tế đều đang truyền tải những vu khống do các kênh thông tin của Trung Cộng tuyên truyền, không ai biết chân tướng cả. Số lượng đệ tử Đại Pháp ở nước ngoài rất hữu hạn, nhưng họ đã thực thi rất hữu hiệu; tự mình đã kiến lập các kênh thông tin, đã thành lập rất nhiều các nhóm chuyên giải các vấn đề⁸—có [nhóm] nhắm vào công tác chính phủ, có nhóm giảng chân tướng cho các kênh thông tin— đã thành lập rất nhiều điểm chân tướng;

còn lập ra các kênh thông tin, website, v.v. khiến hình thể quốc tế, khiến con người toàn thế giới có tư tưởng mà bị tuyên truyền vu khống của tà đảng nhồi nhét, nhận thức về đệ tử Đại Pháp được uốn nắn trở lại. Điều ấy rất xuất sắc. Khai sáng ra hoàn cảnh đó không dễ, họ cũng rất trân quý; không được vì tư tưởng tác phong hình thành trong văn hóa đảng do các học viên đến từ Đại Lục mang theo mà phá hoại hoàn cảnh này. Vì như tôi thấy rồi, rất nhiều những người phổ thông mà đến từ Trung Quốc Đại Lục đã tạo thành ở xã hội quốc tế rất nhiều ảnh hưởng xấu, thật sự khiến người ta xấu hổ, thật sự khiến người Trung Quốc không ngẩng đầu lên nổi. Chư vị không được thế. Chư vị là người tu luyện, phải hiểu được chỗ thiếu sót của mình; nó không chỉ là vấn đề ảnh hưởng hình ảnh một dân tộc. Trách nhiệm chư vị mang trên thân là cứu độ chúng sinh toàn thế giới, so ra thì còn lớn hơn; cho nên chư vị nhất định phải cải biến tư tưởng [và] hành vi của mình.

Đừng coi người xã hội quốc tế là rất đơn giản. Họ tuy là tư tưởng rất đơn giản, [nhưng] chính vì tư tưởng càng đơn giản càng minh bạch, họ nhìn vấn đề càng thấu [triệt]; họ chỉ là không biểu đạt thế này, chỉ là không nói thế kia, [chứ] trong tâm thì hết sức rõ ràng. Người ta có kết cấu tư tưởng là đồng dạng, mức độ thông minh cũng là như nhau, không hề ngốc so với bất kỳ ai. Tư tưởng hành vi của người ta là có chừng mực⁹, là có chuẩn tắc đạo đức; cho nên họ không làm thế kia đâu. Mọi người ở Trung Quốc Đại Lục dưỡng thành những thói quen ấy, bất kể là [khi] viết bài, [hay] làm việc nào đó, chính là muốn một gây đập triệt để¹⁰. Loại tác phong ấy, loại tư tưởng ấy quả thực khiến người

xã hội quốc tế chịu không nổi. Kỳ thực người Trung Quốc Đại Lục khi chưa có tà đảng Trung Cộng, [thì] giá trị quan cũng rất thiện lương, trọng đức. Tại sao tà đảng Trung Cộng hết lần này lần khác làm các cuộc vận động, bởi vì người Trung Quốc khi ấy là văn minh cao thượng, giá trị quan là phổ quát; thông qua làm các cuộc vận động từng lượt từng lượt, phá hoại một cách có mục đích văn hóa Trung Quốc, lật đổ tinh anh văn hóa, nhồi nhét những thứ xấu của tà đảng Trung Cộng. Mục đích của nó là hết sức rõ ràng, chính là muốn tư tưởng hành vi của người Trung Quốc thành ra như rác rưởi. Bởi vì đệ tử Đại Pháp từ Trung Quốc Đại Lục đến xã hội quốc tế ngày càng nhiều, vấn đề này ngày càng nổi cộm, cho nên ắt phải nói ra, mọi người nhất định phải chú ý.

Còn nữa, mọi người trong các nhóm giảng chân tướng, trong những hoạt động do đệ tử Đại Pháp tổ chức tự phát, [thì] khi giảng chân tướng, cứu chúng sinh là có tác dụng to lớn phi thường, hết sức tốt đẹp! Không phải ở chỗ là chư vị làm được oanh liệt hoành tráng thế nào, [mà là] nhìn xem chư vị làm được có hữu hiệu không, coi cái tâm chư vị xếp đặt ra sao, có phải người tu luyện chẳng. Những [vị] quanh năm thủ vững nơi lãnh sự quán Trung Quốc, quanh năm thủ vững điểm giảng chân tướng, quả thực rất xuất sắc! Có những [người] tuổi khá là cao; có người bảo, rằng họ cao tuổi chính là phù hợp làm cái này; vậy chẳng chư vị tuổi không cao, thì chư vị làm gì nhỉ? Như nhau cả thôi, chỉ là nhìn xem đệ tử Đại Pháp ra làm thế nào.

Có một lần, một học viên hỏi tôi rằng: Thừa Sư phụ, thoái đảng thoái đến bao nhiêu người thì tà đảng Trung

Cộng mới đổ? (*Sư phụ cười*) Tôi đưa ra năm ngón tay. Vị đó bèn nghĩ, “À, thoái năm nghìn người, tà đảng Trung Cộng sẽ đổ”. (*mọi người cười*) Kết quả rất nhanh sau đó vượt quá năm nghìn rồi. “Ô? Làm sao nhỉ? Sư phụ xòe năm ngón, À, vậy là năm vạn người”. Năm vạn người ấy nhanh chóng cũng đã qua rồi. “Cái này không đúng rồi, Sư phụ đưa ra năm ngón tay là sao? À, vậy là năm mươi vạn người”. (*Sư phụ cười*) Năm trăm vạn người, cả năm nghìn vạn người cũng qua rồi, hiện nay đã hơn 3 vạn vạn¹¹ người rồi. Trung Quốc có 15 vạn vạn nhân khẩu, các vị thoái năm nghìn, xem chừng không ảnh hưởng gì. (*Sư phụ cười*) Kỳ thực tôi cũng là đưa thí dụ thế [thôi], chính là nói, rằng những việc chúng ta làm rất then chốt; từ tâm lý, từ tâm lý của tà đảng Trung Cộng mà phá hủy nó. Bây giờ Trung Cộng là trạng thái gì? Mỗi từng người, ngoại trừ vài kẻ đương quyền, thì mỗi từng người đều đang nghĩ “bao giờ sẽ sập đây”, đều đang chuẩn bị đường lui, đều đang chuẩn bị cho ngày tàn lụi. [Nào là] gửi tiền ra hải ngoại, đưa con cái ra nước ngoài, tự thân cũng kiếm cái thân phận bên ngoài, hộ chiếu; đều đang chuẩn bị trước hễ xảy ra chuyện liền chuẩn đi, đều là tâm thái kiểu cuối ngày mặt nhật ấy.

Giữa họ với nhau đều đang lừa dối chính họ, vì để duy hộ chính quyền ấy. Rất nhiều đặc vụ đều là người của yêu tinh cóc¹², đều đang lừa dối kẻ cầm đầu đảng¹³ hiện nay; từ khi nhóm này còn chưa lên ngôi¹⁴ đã tạo ra tình báo giả rồi, sau khi lên ngôi vẫn luôn biên tạo tình báo giả cho họ. Họ không biết tình huống chân thực bên ngoài đâu, tình báo thu nhận được đều do Giang quỷ¹⁵ lừa họ, chính lệnh cũng không ra khỏi nổi

Trung Nam Hải¹⁶, ám đấu¹⁷ với nhau càng ngày càng ghê gớm, người chết ta sống¹⁸. Người cầm đầu đảng đương nhiệm là ‘trong ngoài không người’¹⁹, những ai mong muốn theo con đường dân chủ bây giờ không tín nhiệm ông ta nữa, tà đảng Trung Cộng càng không tín nhiệm ông, không có ai thật lòng đối đãi ông ấy.

Mọi người thấy rồi đó, tà đảng sẽ không tiếp tục được lâu lắm đâu. Bởi vì, mục đích tồn tại của tà đảng Trung Cộng, cuộc bức hại nhắm vào đệ tử Đại Pháp như thế này, nó chẳng phải cự thế lực an bài khảo nghiệm đệ tử Đại Pháp sao? Trung Quốc chính là như lò luyện đan của Lão Quân [để] dung luyện đệ tử Đại Pháp, khiến hỏa thiêu càng mạnh, tức là như khảo nghiệm tàn khốc ấy, trừ đi nhân tâm, vứt bỏ chấp trước. Thế thì kiểu thiêu nướng ấy đương nhiên rất khó chịu, nhưng luyện ra được là vàng ròng. Tà đảng Trung Cộng tựa như là than đá, cháy lên càng đỏ, thì nó dường như càng hăng mãnh. Đợi khi cháy xong coi lại, vàng ròng đã luyện ra rồi, thì tà đảng Trung Cộng nó là gì chứ? Thối “phù” một cái, tro tàn tản hết. (*mọi người vỗ tay*) [Giờ] thấy các đệ tử Đại Pháp khi bị bức hại rất đáng thương, [nhưng] thật sự đáng buồn là nhóm người chạy theo tà đảng Trung Cộng — họ mới là thảm nhất, tất cả tội ác mà tà đảng phạm phải trong lịch sử, thì họ phải gánh chịu hết.

Mọi người nghĩ xem, những người đứng đầu tà đảng Trung Cộng ấy, việc xấu làm hết cả, nhưng mà họ hưởng thụ cả rồi, trong những năm tháng cuộc đời [thì họ] làm đủ tội ác, hưởng sạch phúc phận của họ. Còn kẻ cầm đầu đảng đương nhiệm, người vẫn muốn chạy theo tà đảng Trung Cộng; người ta dắt lừa đi rồi, còn

người đến nhổ cái cọc buộc lừa, [kết cục] bắt người lại²⁰. Nghĩa là, tất cả tội ác mà tà đảng Trung Cộng phạm phải cuối cùng sẽ tìm ông ta thanh toán, là đạo lý này phải không? Bởi vì người là người đứng đầu tà đảng Trung Cộng. Kỳ thực, có những lúc tôi nghĩ, ông ta cảm thấy tà đảng Trung Cộng có thể duy hộ quyền lực của ông. Quá khứ là [vậy], [nhưng] hiện tại còn là vậy chăng? Quá khứ người Trung Quốc một mình lẻ loi trong toa-lét còn không dám mạ lỵ tà đảng Trung Cộng, thật sự là thế, [là vì] tà linh tà ác có mặt khắp nơi; bây giờ cả tà linh kia còn bị hủy rớt rồi, ai ai đều chủ rủa tà đảng, ngồi ở bàn ăn mấy người tán gẫu với nhau, không mắng nhiếc tà đảng Trung Cộng thì dường như không có gì để làm, ai không mạ lỵ tà đảng Trung Cộng thì người đó có bệnh; đã thành ra như thế rồi. (*mọi người vỗ tay*) Tà đảng Trung Cộng đã đến lúc đẩy cái là ngã, [vậy mà] người muốn dựa vào tà đảng Trung Cộng duy hộ quyền lực của người, người chẳng phải nhìn nhầm rồi sao? Tà đảng Trung Cộng là đang dựa vào người duy hộ đó! Không phải người dựa vào tà đảng Trung Cộng duy hộ đâu! Hiện nay người đương quyền chỉ nói một câu “Bây giờ chúng tôi không cần tà đảng Trung Cộng nữa”, thì tà đảng Trung Cộng gượng chống không nổi một ngày, hôm sau liền mất, (*mọi người vỗ tay*) bởi vì người ta thấy đều đang đợi ngày đó mà. (*mọi người vỗ tay*) Tôi ấy là nói người đang cầm quyền đã làm một việc đại khờ đến thế.

Dù sao đi nữa, như chúng ta [đây] mà nói thì thấy rất rõ ràng; vừa rồi tôi giảng một chút về hình thế này mà thôi. Đã tới bước này rồi, thì nhân tố khảo nghiệm đệ tử Đại Pháp đã không còn nhiều nữa, xỉ than cũng

chẳng có bao nhiêu, luyện nữa thì vàng ròng cũng không luyện nhiều vậy nữa đâu; cho nên, chư vị nói ngọn lửa này phải chẳng cần diệt đi? Diệt thôi. (*mọi người vỗ tay nhiệt liệt*) Vậy ngay tiếp đó là gì? Là đến bước các đệ tử Đại Pháp tu luyện tới viên mãn đúng không, phải vậy không? (*mọi người vỗ tay*) Mặc dù có một số đệ tử Đại Pháp cần cùng theo Sư phụ sang Pháp Chính Nhân Gian, đành rằng như thế, chúng ta cũng cần vẽ nên một dấu chấm câu. Đoạn quá trình đệ tử Đại Pháp thời kỳ Chính Pháp này, ấy là cực kỳ quan trọng. Việc sau đó, [thì] tôi không giảng thêm.

Dạ hội trên núi hôm qua tôi còn đang giảng, tôi nói rằng tôi thường giảng ‘cực thể lực’, mọi người trên cơ bản đã rõ về khái niệm này, nhưng về sự hình thành của cực thể lực ấy, thì vẫn luôn có chút chưa rõ. Kỳ thực mọi người hãy nghĩ xem, sự hình thành của cực thể lực nó là có nguyên nhân lịch sử. Vũ trụ là [có] quá trình thành-trụ-hoại-diệt, con người có trạng thái sinh-lão-bệnh-tử. Như mọi người biết đó, lớn lên đến mười mấy tuổi, 15 16 tuổi, 17 18 tuổi, ấy là quá trình trưởng thành; tới 18 19 tuổi, 20 tuổi, cho đến hơn 30 tuổi, ấy là quá trình “trụ”; cho đến hơn 40 tuổi về sau, thì ấy là bắt đầu xuống dốc, chính là quá trình “hoại”; rồi thân thể tàn tạ đi, không tốt nữa, đến lúc nhanh già yếu sắp tử vong, thì đó là quá trình “diệt”.

Quá trình này đối với đời người mà giảng thì ngắn ngủi vậy đó; tại phạm vi vũ trụ này mà giảng thì nó lâu dài ngần nào? Vậy trong phạm vi Thiên thể to lớn hơn thì nó là khái niệm gì? Vậy tôi cố gắng dùng lời có thể nói ra để hình dung nhé, chính là lấy vô lượng vô số, không tính đếm được là bao nhiêu triệu triệu²¹ năm mà tính,

ấy là quá trình “thành”. Hằng bao nhiêu số đếm không hết những triệu triệu năm để tính ấy thì có bao nhiêu sinh mệnh từ sinh ra cho đến chết đi! Thần cũng giống thế, tuần hoàn lặp lại, họ không phải là bất tử, nhưng ‘cái chết’ của họ thì họ là biết; ‘sinh ra’ thì họ cũng là biết, nhưng họ sẽ không mang theo ký ức nguyên lai. Họ chẳng qua là rất lâu dài, sống lâu đến chán ngán rồi họ mới sẽ xuất hiện trạng thái ấy. Hơn nữa trong quá trình ấy, loại tuần hoàn này là quá trình canh tân²² của sinh mệnh, sinh mệnh mà tuần hoàn như thế là không biết rằng trong quá trình “thành” thì đã từng ‘sinh ra’ vô số triệu triệu lần rồi. Đây là tính bằng triệu triệu vốn là con số lớn nhất mà nhân loại sử dụng, dùng ‘ức’ thì tính không nổi, vô số triệu triệu. Đừng nói người, dù là Thần cũng sẽ thế thôi, vũ trụ này quá lâu dài.

Vậy quá trình “trụ”, đây càng là quá trình lâu dài nhất. Trong quá trình này quả thực không cách nào hình dung, dùng bao nhiêu triệu triệu cũng không hình dung nổi quá trình này lâu dài bao nhiêu năm tháng. Trong vũ trụ không có bất kỳ một sinh mệnh nào có thể trong quá trình “thành trụ hoại diệt” mà một mạch sống qua được; ngay cả sinh mệnh sống được từ “thành” qua tới “trụ” cũng chưa từng có. [Chỗ] cao nhất của vũ trụ cũng không có, tầng thứ cao mấy cũng không có. Tựa như ‘tân trần đại tạ’²³ các tế bào thân thể người vậy, không còn tế bào nguyên thủy ban đầu nữa. Điều như vậy cả, tiếp lực nhau vượt qua. Một quá trình vô cùng chậm rãi to lớn và lâu dài nhường ấy, chớ vị mà hỏi một sinh mệnh thuộc thời kỳ “trụ” rằng thời kỳ “thành” là thế nào, thì họ hoàn toàn không biết, có nghĩ cũng nghĩ không ra.

Vậy vũ trụ tới thời kỳ “hoại”, quá trình này cũng rất lâu dài, là thời gian khổng lồ hàng vô số triệu triệu năm, tựa các lap tử²⁴ trải khắp không gian này, cũng lâu dài như thế, nhiều đến thế. Không khí này có bao nhiêu lap tử! Trong quá trình “hoại” này, chư vị mà hỏi những sinh mệnh tầng thứ rất cao, chư vị hỏi rằng trạng thái của sinh mệnh thời kỳ “trụ” trước đây là như thế nào, thì họ hoàn toàn không biết. Tại sao? Vì ngay cả Pháp trong quá trình ấy còn biến dị, hết thấy đều thuận theo “sinh lão bệnh tử”, “thành trụ hoại diệt” mà đang thay đổi.

Cho đến thời kỳ “diệt”, quá trình này cũng là lâu dài lắm lắm, cuối cùng đi tới diệt vong triệt để. Thời kỳ “diệt” này, cũng là dùng vô số triệu triệu năm mới có thể đo lường những năm tháng lâu dài, trong đó có vô số tầng tầng chư Thần, chư Thần to lớn hơn nữa, những vị Thần còn to lớn hơn to lớn hơn, các Vương, các Chủ các giới, chư vị thử hỏi họ vũ trụ vào sơ kỳ, trung kỳ là như thế nào, thì họ hoàn toàn không biết.

Tại sao Sư phụ khi Chính Pháp lại xuất hiện cự thế lực? Sư phụ nếu không đưa ngay cả Pháp cũng chỉnh lại cho đến sơ kỳ của “thành trụ hoại diệt”, thì còn gọi là Chính Pháp chăng? (*mọi người vỗ tay*) Nhưng tầng tầng chư thần của thời kỳ “diệt” chúng hoàn toàn không biết đó là gì, chúng là thần của thời kỳ “diệt” mà. Chúng chẳng qua là tầng tầng các tầng thứ khác nhau thì còn có cái so sánh, về cảnh giới thì còn có so sánh, nhưng dù tầng thứ nào cũng đều không phải tiêu chuẩn nguyên lai [ban đầu]. Bởi vì nó bại hoại rồi, chính là cần hủy rớt đi.²⁵ Chính là cự thế lực hình thành từ sinh mệnh thời kỳ “diệt” ấy nói: “Ông Chính Pháp thế này

không được, chúng tôi chưa từng thấy. Cái này không thể thành, chúng tôi giúp Ông [làm] thành”. Chúng bèn làm những việc ấy. Tiêu chuẩn của chúng là gì? Chúng là thần thời kỳ “diệt”, vương trong vũ trụ thời kỳ “diệt”, những vị thần muốn tham gia giúp tôi Chính Pháp, chư vị nói xem chúng có thể làm ra cái gì đây? Tiêu chuẩn tối cao của chúng là tiêu chuẩn tối cao của vũ trụ vào thời kỳ vũ trụ diệt rồi. Làm xong thì có Chính được Pháp chăng? Tôi mà đi theo chúng, thì Chính được Pháp ư? Có thể dùng tiêu chuẩn của chúng để trở về sơ kỳ của “thành” hay không? Vậy chẳng phải lại quay về bất quá là thời kỳ “diệt” chưa sửa gì? Cái đó cách xa tiêu chuẩn vũ trụ căn bản nhất, “thành”, là xa xôi nhường nào?

Cho nên mọi người nghĩ không thấu, tại sao chúng gan lớn tày trời, tại sao chúng dám làm ra việc này? [Vi] chúng thật sự cảm thấy mình đúng. Những gì cao nhất của cự thế lực, chúng cảm thấy rằng, “Ta chính là thần cao nhất, điều ta biết chính là cái này, mà không có gì cao hơn ta biết. Đây là chân lý”. Chúng không biết nó đã là tiêu chuẩn thời kỳ “diệt” rồi. Nhiều lúc, khi tôi giảng Pháp thì các đệ tử Đại Pháp đều hiểu, [mà] chúng trái lại không hiểu. Có khi tôi cảm thấy chúng giả vờ không hiểu. Tại sao chúng lại thế nhỉ? Kỳ thực nói [về] căn bản, là vì tôi có thân người và hành vi con người, cho nên chúng cảm thấy chúng là hành vi của thần. “Lẽ nào chúng tôi còn không bằng Ông?”²⁶ Là cái đó cản trở chúng! Pháp mà Sư phụ truyền là lý nói trắng ra, lời cũng nói trắng ra²⁷, không có bất kỳ cái gì khiến các vị đi đoán, đều bày rõ ràng ra đó; nhưng mà thói quen của sinh mệnh trong thời kỳ “diệt” ấy là, cái gì cũng đều đi đoán, đi tìm nó. [Giả sử] đưa chư vị một cái gì

đó, thì đi đào bới nó mới có thể tìm ra được cái chân thật; chúng đã quen với kiểu ấy rồi. Cho nên Pháp mà Sư phụ truyền ra đối với con người mà nói là không có ‘mê’, nhưng mà chúng đều bị ‘mê’ quá đi, cho rằng Pháp là tuyệt đối không nói trắng ra như thế. Biểu hiện ‘vô mê’ trái lại trở thành ‘mê’ của chúng, đều đang ‘mê’ trong ‘vô mê’ rồi, (*Sư phụ cười*) quả thực là thế đó. Cựu thế lực chính là như thế mà xuất hiện.

Mà tôi thật sự muốn là điều gì, thì không sinh mệnh nào có thể biết; vì bất kỳ thần cao nhất nào của thời kỳ này cũng đều không biết “thành” của vũ trụ là thế nào, tại thời kỳ sớm nhất của “thành” thì ra sao. Điều ấy quả thực khác xa vô cùng, cho nên chúng không lý giải [được]. Tự chúng cũng nói, “Điều Ông muốn thì chúng tôi không biết. Điều chúng tôi biết chính là cái này”. Các vị không biết thì tại sao các vị cứ tham gia? Chúng nói, “Không cách nào, bên trên bảo tôi làm”. Đến khi tôi bắt cứng kẻ bại hoại nhất, khi tóm bắt kẻ cao nhất, thì nó nói, “Tôi đây là tốt nhất, tôi cũng là giúp Ngài mà”. Lại còn hủy đi vô số sinh mệnh, hủy đi vô lượng vô kể chúng sinh trong vũ trụ.

Làm đệ tử Đại Pháp mà nói, theo bộ Pháp này mà tu. Sư phụ từng nói một câu này, tôi bảo rằng, “Này chư vị, muốn tu cao đến đâu, chỉ cần chư vị dám!” Mọi người biết đó, tu luyện không hề dễ dàng, tiêu nghiệp, vượt quan, đụng phải ma sát về tâm tính có bao nhiêu là vượt không qua, huống là quan ải lớn? Làm sao qua?! Những người mà mình bạch hễ nghĩ đến liền e dè, quả thực khó, thật là khó lắm! Giữa người với người đụng phải việc dù bất hảo đến đâu đều có thể nhìn một cách chính diện, “Ô, việc này có chỗ tốt cho tôi đề cao”. Gặp

mâu thuẫn, mắc kẹt của ai, trước hết tìm [ở] mình. Làm người tu luyện, chư vị mà không dưỡng thành thói quen này, chư vị mà không thể quay ngược lại con người mà xét vấn đề, thì chư vị vĩnh viễn ở tại con người; ít nhất ở chỗ mà chưa làm tốt thì chư vị là tại con người.

Khi mâu thuẫn xuất hiện mà không trầm tĩnh. Khi trầm tĩnh xuống quay đầu nghĩ lại, ta là người tu luyện mà, việc này ta sai, chưa vượt qua quan này. Khẳng định là quan đấy, mọi người đều biết. Vì Sư phụ giảng rồi, trong cuộc sống chư vị đừng phải bất kỳ việc gì, chỉ cần chư vị đã bước vào tập thể người tu luyện này, thì [việc ấy] đều không ngẫu nhiên; đều là để chư vị đề cao. Nhưng chúng ta bao nhiêu người đẩy ra ngoài; không chỉ đẩy ra ngoài, mà còn biến thành vô cùng giáo hoạt. Nhiều lúc tôi giúp họ làm điều gì đó, mà họ còn nói dối, giáo biện ngay trước mặt tôi. Tôi liếc nhìn họ, cảm thấy đáng cười lắm; nhưng tôi cũng biết, con người chỉ là vậy thôi. Phía chưa tu xong của chư vị chính là nhân tâm, mà người thì chính là như thế.

Tôi lưu lại [trong] chư vị những thứ con người [để] chư vị có thể sinh sống nơi người thường, không ảnh hưởng chư vị tu luyện; chư vị có thể trải qua cuộc sống con người của chư vị. Nhưng khi thật sự gặp mâu thuẫn, nhất là [với] đệ tử Đại Pháp, chư vị khi đề cao cá nhân, và chư vị khi phối hợp để làm cho tốt ba việc chư vị cần phải làm, khi chư vị gặp mâu thuẫn thì đó chính là then chốt! Điều ấy đối với đề cao bản thân đều là then chốt. Thời đầu chư vị có bao nhiêu việc bị tự mình làm rối lên, điều cần làm cho tốt mà không làm được tốt. Khi bức hại thời kỳ đầu, dùng nhân tâm mà xét vấn

đề, cứ xung đột va chạm với nhau, còn tức giận khôn nguôi. Chư vị tức giận ấy, gồm cả khi chư vị dụng độ ấy thì cái tâm kia, đều toàn là nhân [tâm]!

Đường đường chính chính phối hợp cho tốt. Không cứ phải chủ ý của ai tốt nhất, mà ngay cả chủ ý người kia không tốt, không toàn diện, tự chư vị lặng lẽ bổ sung nó cho tốt! Làm cho toàn diện! Thần mới nhìn thấy chư vị xuất sắc, hơn nữa là lặng lẽ mà làm! Then chốt không phải ở chỗ chủ ý của ai, mà ở chỗ trong quá trình ai đưa bản thân mình luyện xuất lai — ai tu luyện chính mình, thì người ấy đề cao lên— (*mọi người vỗ tay*) Sư phụ giảng những điều này là bảo mọi người rằng, hôm nay chúng ta đã đến bước cuối cùng rồi. Tôi có thể nói minh xác với chư vị rằng, an bài từ đầu của Sư phụ chính là năm nay kết thúc bức hại, (*mọi người vỗ tay nhiệt liệt*) trước sau 20 năm²⁸. Tuy cuối cùng cự thế lực nhúng tay làm thay đổi một số việc, nhưng than trong lò đều hết rồi, sức lửa ấy cũng không đủ nữa, nên việc này cũng sắp kết thúc rồi; vì thế mọi người càng phải làm cho tốt. Hỡi các đệ tử Đại Pháp, hôm rồi tôi còn giảng cho chư vị, tôi nói ai có thể đảm đương làm đệ tử Đại Pháp? Duyên phận to lớn nhường ấy.

Vừa rồi [khi] tôi ngồi trên xe, có người bảo rằng, một số người nghe không hiểu những danh từ vật lý như lập tử, phân tử. Tôi cũng là mượn ngôn ngữ con người hiện nay để giảng, nếu không thì giảng thế nào? Nhưng nếu hình dung ra một cách thực tế thì quả thật là như vậy. Những tinh cầu mà chúng ta thấy đó nếu nhỏ như cỡ phân tử, thì chẳng phải cũng như phân tử? Những sinh mệnh khổng lồ trong vũ trụ nhìn Trái Đất và các tinh cầu khác ở không gian này, thì đồng dạng

như chúng ta nhìn phân tử, đúng không? Vậy khi Trái Đất chúng ta trong mắt những sinh mệnh to lớn hơn nữa thấy nhỏ như cỡ nguyên tử, thì nhìn một cái chẳng phải cũng cùng dạng như con người nhìn nguyên tử sao? Trong mắt chư Thần cao hơn thì thấy là chuyện như thế. Những tinh cầu ấy rải rác khắp không gian, [có cái] chư vị thấy, [có cái] không thấy, là vì vấn đề thị giác của chư vị. Kỹ thuật nhân loại dù phát triển đến đâu, cũng vẫn bị các chủng các loại chướng ngại trong vũ trụ che chắn, nhìn không thấy toàn bộ; thế nên tôi giảng “động kiến”²⁹ vũ trụ, vì nhân loại vĩnh viễn không thấy đến tận Thiên thể chân thật.

Nói cách khác, vô luận một tầng nào cũng đều là đồng dạng khái niệm ấy. Sinh mệnh to lớn nhìn bên dưới, thì [thấy] là lập tử nhỏ bé; sinh mệnh nhỏ bé mà nhìn bên trên, thì [thấy] là tinh cầu. Sinh mệnh sống ở tầng trên nguyên tử ấy, chẳng phải là coi nguyên tử đó là tinh cầu của họ sao? Các sinh mệnh sống ở tầng trên phân tử ấy mà nhìn Trái Đất chúng ta, ‘Ồ, to lớn vô tỷ’. Lập tử mỗi tầng tầng với lập tử lớn hơn hoặc nhỏ hơn chính là loại quan hệ như thế. Tầng tầng tầng tầng các lập tử, Trái Đất cũng là một lập tử, kể cả Mặt Trời, kể cả hệ Ngân Hà mà chúng ta thấy, tất cả mọi thứ. Toàn thể Thiên thể kết cấu về cơ bản chính là một kết cấu như thế.

Lập tử con người nhìn thấy không chỉ là biểu hiện thể này [theo dạng thức] lập tử và tinh cầu mà mắt người nhìn có thể nhìn thấy; [những gì] người ta nhìn không thấy còn có các lập tử khác nhau. Mà biểu hiện của phân tử cũng là khác, cũng [ngay] trong không gian này; trên các hình thức khác nhau của phân tử đều có

vô số sinh mệnh, đều ở tầng không gian nhân loại này. Nhưng mà đồng thời tồn tại với phân tử ấy là còn có các lap tử tồn tại hình thức khác, hết thấy chúng đều chen đầy khắp nơi. Nhân loại và sinh mệnh tầng này chính là như ở trong tầng đất³⁰, các nhà khoa học hiện nay chỉ biết những lap tử có thể nhìn thấy ấy. Tôi chỉ là dùng tri thức hiện hữu của con người mà giảng vậy thôi; kỳ thực không chỉ ngàn ấy, không chỉ ngàn ấy đâu còn xa lắm lắm. Nghĩa là hết thấy các sinh mệnh, nhiều kinh khủng. Nhiều sinh mệnh đến thế, khi chư vị hít mạnh một hơi, phân tử mà cấu thành không khí được chư vị hít vào là bao nhiêu? Mà trên mặt các phân tử ấy cũng là tinh cầu, mà trên bề mặt đó có bao nhiêu thế giới? Bao nhiêu sinh mệnh? Bị chư vị hít vào rồi, ở trong thân thể chư vị mà chuyển hóa thành phần dinh dưỡng cần thiết cho thân thể chư vị. (*Sư phụ cười*)

Vì điều này liên quan đến là quá thâm áo³¹ rồi, [mà] tri thức của nhân loại trước đây là hữu hạn, cho nên những vị Thần trước đây không giảng, cũng không cách nào giảng. Jesus nói con người là có tội, rốt cuộc tội ấy là chuyện gì, không nói rõ. Tôi cũng giảng cho chư vị, tôi nói rằng con người sống thì đang tạo nghiệp; ăn ở đi lại, hành vi xã hội giữa con người với nhau đều sẽ tạo nghiệp. Chư vị nói ‘tôi không tạo nghiệp giữa người với người [nơi] hiện thực, [tôi] xuất gia hoặc diện bích³²’. Chư vị [dù] ngồi bất động ở đó cũng đang tạo nghiệp, (*Sư phụ cười*) Chư vị đang sống thì sẽ có rất nhiều thế giới đang vì chư vị mà phát sinh biến hóa. Dù sao đi nữa, tôi cũng từng giảng cái Lý này, tôi nói rằng con người có hoàn cảnh sinh tồn của con người, vì sinh tồn mà sinh ra nghiệp ấy thì cũng không tính chư vị

sai, đương nhiên cũng sẽ không tính là lỗi của chư vị. Nhưng có vấn đề khác, tức là nó sẽ sinh ra nghiệp lực, ấy là khẳng định, đây chính là điều ‘con người là có tội’ được giảng trong [kinh] «Tân Ước». Cho nên có người giảng, nói rằng sống trên thế gian thì sẽ có nạn; nếu cả đời không mắc bệnh, [thì] sau trăm tuổi chết đi nhất định sẽ xuống địa ngục. Tại sao? Nghiệp một đời ấy của chư vị không hề tiêu đi, chư vị đã có nghiệp lực lớn quá rồi. ‘Nghiệp’ là đại biểu cho ‘tội’ mà; vậy chỉ có thể hạ vào địa ngục để tiêu đi; chính là ý đó.

Vậy nên, chúng ta lúc bình thường làm một người tu luyện, chịu chút khổ, gặp chút tội [khổ] thì không phải là việc xấu. Có những lúc tiêu nghiệp, [bèn nghĩ] “Không được, ta bị bệnh rồi, cảm mạo rồi, chỗ này khó chịu, chỗ kia không thoải mái rồi”. Kỳ thực là tiêu nghiệp. Học viên mới không hiểu rõ lắm, nên tưởng rằng nói “Ồ, có bệnh thì không được nói là ‘có bệnh’, hãy nói là ‘tiêu nghiệp’”. Không phải [ý đó] đâu, [đây] thật sự là tiêu nghiệp. Con đường của chư vị đã an bài xong rồi, không cho phép thân thể chư vị có bệnh, thật sự không cho phép thân thể chư vị có bệnh. Vì bệnh kia đã không thể xâm hại chư vị được nữa, bệnh độc³³ sẽ bị năng lượng ‘chính’ của chư vị giết chết. Nhưng người là sẽ tạo nghiệp, tạo ra nghiệp ấy, nó phản ánh lên thân chư vị thì giống như bệnh. Nếu nó phản ánh ở cái mũi chư vị, thì chư vị bị tịt mũi, chảy nước mũi, “Ơ, cảm mạo rồi”. Chư vị nói nó cảm mạo rồi. (*Sư phụ cười*) Nhưng nó không phải là cảm mạo. Nếu những thứ đó phản ánh tại dạ dày chư vị, chư vị đau bụng, “Ái chà, đồ mình ăn hôm nay có vấn đề”. (*Sư phụ cười*) Nó không phải, ấy là nghiệp lực quăng vào chỗ đó. Thế tại sao cứ phải quăng

vào đó nhỉ? Không nhất định phải quăng vào đó, cũng có thể quăng chỗ này, cũng có thể quăng chỗ kia. Bởi vì bản thân chư vị có chấp trước gì, thì khi muốn giúp chư vị tu luyện chúng bèn quăng vào chỗ đó cho chư vị.

Chẳng hạn chư vị nói, trước khi chư vị tu luyện đầu đó mắc bệnh nặng, tu luyện thì khỏi rồi, Úi chà, quá mừng rồi; nhưng thỉnh thoảng xuất hiện suy nghĩ, “Ta trước từng mắc trọng bệnh, sau này hẳn sẽ không bị lại nữa”. Tư tưởng chư vị suy nghĩ rằng “Ta có thể sẽ không bị lại nữa đâu”, kỳ thực chư vị đã đang lo lắng, bề mặt nghĩ là “Ồ, không sao rồi”. Nhưng cự thể lực hề thấy, “Làm gì thế?” (*Sự phụ cười*) Cự thể lực chẳng phải chỉ biết [làm mỗi] cái đó sao? Đệ tử của Jesus và Thích Ca Mâu Ni những năm đó thì chúng đều bức hại như thế, chúng đều làm như vậy, chúng nói “Chúng tôi đang giúp họ tu luyện”. Được rồi, người không buông tâm xuống, được thôi, đến khi nghiệp lực của người nhiều một chút, bèn đưa nghiệp lực của người tập trung lại cho người, đều quăng vào đó. “Ôi chao, bệnh của tôi tái phát rồi!” (*mọi người cười*)

Làm người tu luyện, cái tâm ấy sẽ bị khảo nghiệm như vậy. Mà khi đó quả thực đang khảo nghiệm chư vị, chư vị rốt cuộc dùng người tu luyện để đối đãi, hay dùng tâm người thường để suy xét. Chư vị [mà] dùng nhân tâm để suy nghĩ, thì chư vị đến bệnh viện đi, chư vị đi khám bệnh đi thôi. Nhưng mà, làm người tu luyện không được tinh tấn đến thế, hoặc là học viên mới, thì lại nhìn nhận khác. Bởi vì tâm tính họ không tới, nghĩa là cảnh giới của họ không [đạt] tới, [mà] chư vị cứ ép bảo họ “đó không phải bệnh”, [thì] thật sự trong tâm họ không hề chắc chắn. Vì cảnh giới tư tưởng của họ

không đạt, [nên] họ thật sự nhìn nhận “chính là bệnh”! Thế thì vẫn thật sự phải đi bệnh viện khám, bởi vì cự thể lực mà khảo nghiệm người ta thì chúng không phải là “Ta đùa một chút với người mà thôi”, chúng là đến làm thật đấy. “Ta không muốn để người thành Thần. Tóm cứng nhân tâm của người [để] nhất định phải lôi người xuống. Cho nên người nói đó là bệnh, thì ta thật sự để chỗ đó của người trở thành giống hệt như bệnh, ngay cả thấu thị, hóa nghiệm ta cũng khiến cho nó giống y hệt”.

Rất nhiều người vì thế mà rời khỏi [thế gian], có oan hay không? Nhưng cũng không cách nào, họ không tinh tấn. Cũng có người rất tinh tấn, nhưng duy chỉ có mỗi vấn đề này, họ chính là không buông [tâm] được đến thế, do đó nó rất phức tạp. Những [phương diện] khác đều được rồi, riêng vấn đề này không đạt. Mọi người biết đó, tu luyện là giảng³⁴ ‘vô lậu’. Chư vị ‘hữu lậu’ thì chúng để chư vị lên Trời được không? Chính là chuyện như vậy. Cự thể lực tuy là sinh mệnh hình thành trong thời kỳ “diệt”, tiêu chuẩn của chúng thấp kém, nhưng yêu cầu của tầng thứ ấy là vẫn còn đó, chư vị mất cái tâm đó rồi thì mới được, hoặc dùng tiêu chuẩn của chúng mà nhìn thì thấy chư vị không có cái tâm ấy — “Người cần đạt tới tiêu chuẩn của ta”.

Gần đây mỗi từng hạng mục của đệ tử Đại Pháp, có nhiều [cái] vẫn luôn làm rất tốt, đang tăng nỗ lực gấp bội; cũng có rất nhiều [cái] rơi vào trạng thái làm bề mặt qua loa lấy lệ³⁵, vì áp lực không lớn nữa. Nhưng chư vị phải biết chư vị là đang cứu chúng sinh, hết thấy những gì chư vị làm đều có tác dụng cứu chúng sinh, do đó không được phóng túng, hằng bao nhiêu sinh mệnh

đang chờ chờ vị cứu độ. Tôi rất bội phục một số học viên làm hạng mục Đại Pháp, như những học viên làm Minh Huệ; họ không thể giống như người khác tham gia các hoạt động, cũng không thể tham gia các hoạt động khác của đệ tử Đại Pháp, cho dù tham dự cũng không thể nói mình làm gì; rốt cuộc thì là thời kỳ phi thường. Có người nói tôi là ký giả của Đại Kỷ Nguyên³⁶, tôi là biên tập của Tân Đường Nhân³⁷, tôi là thế này thế kia; đệ tử Đại Pháp trách nhiệm rất lớn, hẳn đều có cảm giác vinh dự mà. Nhưng họ không thể nói, công lao lớn đến mấy cũng phải cất trong bụng của mình. Một ngày, hai ngày không sao cả; một năm, hai năm cũng không sao cả; [nhưng] đây thoảng cái là 20 năm. (*Sự phụ cười*) Thực tế rất nhiều [đệ tử] lặng lẽ làm các hạng mục đệ tử Đại Pháp, có những đệ tử Đại Pháp khác cũng thế, lặng lẽ làm. Thật sự rất xuất sắc, trong mắt chư Thần thì quả thực đối đãi bằng con mắt khác. Tôi chính là bội phục [những đệ tử] như thế. (*mọi người vỗ tay*)

Thuận tiện nói mấy câu về việc Thần Vận³⁸. Mọi người biết Thần Vận ấy, muốn có thể phát huy tác dụng rất lớn về việc cứu người, thì nhất định phải đạt tiêu chuẩn dẫn đầu về mọi phương diện, cả kỹ thuật cũng có chỗ hơn người, người ta chưa làm được hoặc làm không nổi thì mới được. Các phương diện đều cao hơn người khác, thế mới có thể phát huy tác dụng tốt hơn, mới có thể hấp dẫn lượng lớn khán giả, nếu không, trôi theo hình thức thì phát huy không được tác dụng gì.

Năm đó làm Thần Vận mọi người đều biết, tôi cũng từng giảng rồi, phối hợp giữa học viên chư vị với nhau không hòa hợp lắm. Tôi xem các phản ánh của khán giả, khán giả nói gì cũng có. Chất lượng tiết mục cũng

không cao đến thế [như bây giờ], do đó có khán giả nói, “Chà chà, cũng thường thôi”. Tôi nghe mà khó chịu trong tâm. Các đệ tử Đại Pháp bằng vào cái tâm của mình mà làm, mà cũng không cách nào, mọi người cũng nỗ lực rồi, về phối hợp tuy kém một chút, nhưng cũng nỗ lực mà làm rồi. Về sau tôi nghĩ, tôi tới, tôi dẫn dắt họ làm, tôi dẫn họ xuất lai, rồi nói sau. Tôi dẫn dắt một cái, [đến nay] không buông tay được, không có người có thể thay thế tôi.

Thần Vận ấy, phương diện nào cũng rất nổi trội, rất nhiều phương diện mà đoàn nghệ thuật khác hoàn toàn không có được. Về kỹ thuật, về yêu cầu chất lượng, về phương thức vận hành đều vượt hơn người khác. Đồng thời vì là người tu luyện, thông thường là làm ít công to³⁹. Tại sao làm thế này? Vì cứu độ chúng sinh đòi hỏi vậy. Đương nhiên, trong việc cứu chúng sinh còn phải có hiệu quả thực tiễn mới được. Một hai nghìn khán giả, 90% trở lên xem xong thì tư tưởng cải biến cả, minh bạch rồi. (*mọi người vỗ tay*) Minh bạch ra rằng đệ tử Đại Pháp là nhóm người thế nào, minh bạch rằng tín ngưỡng của đệ tử Đại Pháp là chính [phái], minh bạch rằng tại sao Trung Cộng muốn bức hại đệ tử Đại Pháp, tất cả vu khống đều qua một buổi biểu diễn mà bị sự thật không lời đánh bại rồi. (*mọi người vỗ tay*) Toàn bộ buổi diễn không nói một câu, trừ phần dẫn chương trình, thế mà người ta đều xem hiểu cả. Cho nên tác dụng to lớn này, nếu thông qua phương thức khác giảng chân tướng muốn đưa tất cả các mặt đều nói rõ ràng, thì thật sự mất nhiều miệng lưỡi mà cũng khó làm được toàn diện đến thế.

Ngoài ra một bước liền thành. Có người xem biểu diễn xong bèn muốn học Pháp Luân Công, có người xem diễn xong nói tôi biết các bạn đang làm gì, có người trực tiếp sinh động nhìn thấy chư Thần trên vũ đài, thế nên có tác dụng là vô cùng to lớn. Sáu đoàn [diễn] tính ra, nếu bình quân 1500 người [xem] một buổi diễn thì là trăm vạn người, [ấy là mùa] diễn luân lưu năm nay. (*mọi người vỗ tay nhiệt liệt*) Một trăm vạn ấy, một triệu chúng sinh, sức cứu người này to lớn nhường nào; mọi người thấy cả rồi. Vì mặt ảnh hưởng của Thần Vận càng ngày càng rộng, dùng lời người thường mà giảng, thị trường càng ngày càng lớn, cung không đủ cầu, thế thì làm sao đây; năm nay lại lập đoàn [diễn] mới. (*Sự phụ cười, mọi người vỗ tay nhiệt liệt*) Bất kể Trung Cộng can nhiễu kiểu gì cũng vô dụng. Bộ máy rệu rã [chuyên] bức hại đệ tử Đại Pháp vẫn đang vận chuyển mà, nó không làm thì nó khó chịu, nhưng mà nó không gây nổi tác dụng gì lớn, vì con người thế gian đã có nhận thức hết sức rõ ràng về Thần Vận.

Thần Vận trong vận hành là không dựa vào kênh thông tin tuyên truyền, đều là người truyền người. Mọi người biết, khi tôi truyền Pháp năm đó⁴⁰, cũng không có kênh truyền thông trợ giúp tôi tuyên truyền, chỉ là người truyền người. Người truyền người, rất là nhanh. Hôm nay Thần Vận cũng thế; có thể được toàn xã hội nhìn nhận là toàn dựa vào thực lực của Thần Vận, như vậy mới khiến người ta cảm thấy tốt quá rồi. Người ta nói với nhau ở xã hội, ở hoàn cảnh gia đình, hữu xạ tự nhiên hương⁴¹ là chân thực đó. Ta nói tốt với bạn bè, ta là không lừa bạn bè; ta nói tốt với người gia đình của mình, ta cũng không lừa người nhà; cho nên đây

là đáng tin nhất, quảng cáo không có được hiệu ứng này. Vì thế người muốn xem Thần Vận càng ngày càng đông; có nơi vì lý do này khác mà hủy bỏ, không diễn những buổi đó, người [được] trả vé còn nước mắt lưng tròng. Tại sao? Vì rất nhiều người đều biết, dư luận khẩu truyền riêng của người ta đều là vô cùng tích cực, điều người ta nói có cái rất minh bạch, biết Thần Vận là làm gì; hơn nữa phát hiện vài⁴² năm gần đây, con người càng ngày càng rõ rằng Thần Vận là đang làm gì rồi. Đây chính là điều chúng ta muốn làm.

Có rất nhiều [người] trong lịch sử truyền chính Pháp⁴³ đều bị bức hại đến chết. Động chạm đến quan niệm của người ta, động chạm đến lợi ích của người ta, [thì] người ta đều sẽ dùng nhân tâm đối đãi. Thần Vận về biểu hiện là biểu diễn [nghệ thuật], thích xem hay không; mà không phải xem miễn phí, còn phải tiêu tiền, mà còn tiêu nhiều tiền đấy; các vị [là] tự nguyện tới xem, nếu không xem thì các vị đừng mua vé. Xem ra không có gì để nói, ta chỉ là biểu diễn, nhưng mà chúng sinh đều đang chờ đợi. Không ai nghĩ tới dùng hình thức kiểu này để cứu chúng sinh. Vì xã hội đã đến bước này, bài học lịch sử cũng nhiều rồi. Dù sao đi nữa, các đệ tử Đại Pháp chúng ta là đang nghĩ các cách cứu người, chính là chuyện như vậy.

Tôi vừa giảng đó, gây rối của Trung Cộng càng ngày càng hết chiêu rồi; thậm chí giả mạo học viên nói những lời bất lý trí; cả giám đốc kịch viện còn đưa thư cho chúng ta coi, còn thấy buồn cười, nói rằng chúng là chiêu gì cũng làm, người ta biết cả rồi. Dùng tiền mua chuộc, hiện nay tiền trong túi của chúng càng ngày càng ít, dù sao cũng không ngăn được nữa, dùng tiền

cũng không ngăn nổi nữa. Là vì người ta đều biết cả, đều biết là tốt, đều muốn xem. Có những lúc tôi nói đùa với mọi người, tôi bảo, địa phương nào bán vé không chạy, [thì] chư vị gọi điện thoại cho lãnh sự quán Trung Quốc. *(mọi người cười)* Chư vị nói ta diễn Thần Vận ở đây, các vị phải làm chút gì đi chứ. *(mọi người cười)* Ấy là vì, chỉ cần Trung Cộng hễ tuyên truyền, hễ phá hoại, hễ làm bài đăng báo gì đó, thì Oa, mọi người đều biết là Thần Vận đến rồi, lập tức tới xem. *(mọi người vỗ tay)*

Còn dư chút thời gian, tôi giải đáp một số câu hỏi cho mọi người. *(mọi người vỗ tay)* Tiếp theo mọi người có thể đưa các tờ câu hỏi lên.

Hỏi: Đại Pháp hồng truyền 27 năm, trong tiết mục mở màn vở diễn Thần Vận năm nay [có đoạn] Sư phụ nói: “Theo ta hạ thế, Pháp Chính Nhân Gian”. Phải chăng Pháp Chính Nhân Gian đã tiến sang giai đoạn mới?

Sư phụ: Diễn kịch, đương nhiên là diễn kịch; nhưng chư vị nhìn hình thế cũng đều minh bạch; Pháp Chính Nhân Gian là nhanh sắp đến rồi. *(mọi người vỗ tay)* Về Thần Vận ấy, diễn tiếp nữa thì người ta sẽ biết làm gì rồi. Khi chư vị tổ chức diễu hành ở New York, người đứng ngoài hỏi “Họ đang làm gì thế”; và chư vị biết khán giả nói gì chẳng? Ngay cả một khán giả hết sức phổ thông, vị ấy nói: Họ là đang cứu con người toàn thế giới. *(mọi người vỗ tay)*

Hỏi: Hoàn cảnh hiện nay buông lỏng hơn trước đây, một bộ phận học viên về phương diện tu luyện và giảng chân tướng là không tranh thủ thời gian⁴⁴ như trước nữa, đặt rất nhiều tâm huyết vào công tác người thường hoặc cuộc sống thường ngày. Chúng con làm thế nào có

tính giúp đỡ cùng nhau đốc thúc, bảo trì mọi người [ở] trạng thái tinh tấn?

Sư phụ: Ba việc của đệ tử Đại Pháp, đã minh xác lắm rồi; chư vị đều đã làm chẳng? Chưa làm thì đi làm đi; không được tưởng rằng các điểm giảng chân tướng kia là chuyên dành cho các bác cao tuổi. Còn nữa, kỳ thực chư vị muốn làm, rất nhiều việc đều có thể làm. Trong hoàn cảnh của chư vị, thậm chí chư vị lên Internet đăng mấy bài viết tươm tất một chút; đều có tác dụng. Đệ tử Đại Pháp mà, chư vị nên làm gì thì chư vị hãy làm.

Hỏi: Minh Huệ Net năm nay là tròn 20 năm thành lập. Các đệ tử Đại Pháp [làm] Minh Huệ đã theo Sư phụ Chính Pháp 20 năm, cảm thấy vô vàn vinh hạnh và thù thắng. Trong quá trình ấy chúng con được Đại Pháp rèn luyện, tịnh hóa, thành tựu, vượt qua gió mưa. So với [những gì] phó xuất, mỗi từng đệ tử để tâm mà làm đều cảm thấy được lợi ích rất nhiều. Những năm ấy, cứ mỗi lần ngày Pháp Luân Đại Pháp thế giới, website Minh Huệ Net nhận được thiệp chúc từ một vạn tăng đến hơn hai vạn. Ngày Tết và các ngày lễ tiết chúng con luôn bận rộn chỉnh lý và đăng các thiệp chúc của người khác, hiếm khi có cơ hội biểu đạt tâm nguyện của chính mình. Vì thế dịp 20 năm này, [chúng con] cảm tạ Sư phụ từ bi cứu độ, cảm tạ Sư phụ ban cho đệ tử sứ mệnh thần thánh biết bao, thành tựu đệ tử. (Sư phụ cười, mọi người vỗ tay)

20 năm qua rồi, có những nhân viên đã trên 80 tuổi, (Sư phụ: Đúng rồi, người cũng già rồi). Những người trẻ năm đó cũng bước sang trung niên. Xin hỏi Sư phụ, đệ tử Đại Pháp thế hệ trẻ đến bao giờ mới theo lên được, đồng dạng như chúng con năm đó gánh vác công tác Minh Huệ?

Sư phụ: Đường như người trẻ tâm hơi nhiều tham vọng⁴⁵, không tĩnh xuống được. Đệ tử Đại Pháp mà, muốn làm gì thì cần hết sức thiết thực mà làm cho tốt; chư vị là người tu luyện. [Người kia] chín năm diện bích năm ấy cũng có thể tu thành Thần, không làm gì cả, [ngồi] ở đó đối mặt vào vách mà có thể tu thành Thần rồi; việc cứu người, tuy tịch mịch một chút, [nhưng] chư vị còn có việc mà làm. *(mọi người vỗ tay)*

Hỏi: Có học viên tu mấy năm Đại Pháp rồi chạy sang Phật giáo; người như thế thì tương lai còn có cơ hội chăng?

Sư phụ: Có cơ hội; miễn là đừng chạy sang tà ác, thì có cơ hội. *(mọi người vỗ tay)* Tôi [ý] là nói, nếu chư vị là đệ tử Đại Pháp, thì cơ hội này lại không nhiều nữa. Thời gian của đệ tử Đại Pháp [còn] rất ngắn, là vì một khi kết thúc thì mất cơ hội rồi.

Hỏi: Có người cá biệt tự xưng là học viên, dùng luật pháp của người thường để khởi tố và uy hiếp Học Hội của đệ tử Đại Pháp chúng ta, Minh Huệ, và một số hạng mục của đệ tử Đại Pháp.

Sư phụ: Tôi bảo mọi người này, làm ra loại việc này, mặc kệ các vị lấy cớ gì, các vị đều đang làm việc mà ma quỷ làm! Đệ tử Đại Pháp đều đang chịu nạn, mọi người đều đang phản bức hại cứu người, các vị từ nội bộ đệ tử Đại Pháp mà can nhiễu phá hoại, tự các vị không biết tội ấy to lớn ngàn nào ư? Các vị còn nói mình là người tu luyện, lại còn dùng luật pháp người thường để nhắm vào tu luyện. Luật pháp người thường là người thường đối với người thường, trong tâm chấp trước không vượt qua được không tu được tốt mà trái lại dùng luật pháp để đẩy trở lại những nhân tâm không bỏ được,

các vị chính là làm các việc mà ma quỷ làm. Bất kể ai, các vị ai mà muốn khởi tố hạng mục của đệ tử Đại Pháp, Phật Học Hội, hoặc người và việc cứu người cũng như tu luyện khác, thì các vị nhanh chóng dừng lại!! Cơ hội không nhiều nữa, thời gian cũng không nhiều nữa, ngoài ra phải vẫn hồi tổn thất do bản thân các vị tạo thành!! (*mọi người vỗ tay*)

Có người còn nói cái gì mà “thanh trừ [gian thần] cạnh vua”⁴⁶. Tôi là người thường sao? Tôi là Sư phụ của chư vị. Tôi sao không biết rõ? Tôi sao không biết làm? Tôi cần các vị tới thanh [lý] à? Các vị xứng sao?! Các vị lẽ nào có thể nói ra những lời như vậy? Tôi đang cứu các vị! Các vị là muốn tới cứu tôi phải không?! Hể nhập ma đạo thì cái gì cũng dám nói.

Sư phụ cho các vị cơ hội, hãy mau chóng vẫn hồi trở lại những ảnh hưởng đã tạo thành. Nhưng thời gian không lâu dài, nhanh lên! Là cự thế lực tóm chết cứng các vị, khiến các vị không lý trí, để các vị làm đến triệt để.

Hỏi: Xã hội nhân loại lập kho số liệu lớn. Camera được lắp ở [Trung Quốc] Đại Lục càng ngày càng nhiều, thêm vào đó là nhận dạng mặt người, nhận dạng cử chỉ, v.v. phân tích số liệu được dùng tràn lan. [Như thế] đệ tử Đại Pháp phát tài liệu, giảng chân tướng là đối mặt với vấn đề an toàn lớn hơn, hay là không buộc phải quá lưu ý để tâm?

Sư phụ: Đệ tử Đại Pháp có con đường của đệ tử Đại Pháp. Nếu chư vị bước đi cho ‘chính’, thì can nhiễu sẽ ít. Tôi vẫn luôn nói rằng, chư vị bước đi cho ‘chính’, thì sẽ không xuất hiện vấn đề; [còn] mang theo nhân tâm mà làm, dẫu làm là việc Đại Pháp, cũng khó tránh khỏi

xuất hiện vấn đề. Nhưng mà tiêu chuẩn, phân tắc ấy [thế nào], làm được rất là khó; không có được cơ sở ấy thì vẫn là rất khó làm được, nên sẽ xuất hiện vấn đề.

Nhưng ngược lại tôi cũng nghĩ, mọi người biết đó, sản phẩm của Trung Quốc Đại Lục thì trong mắt con người toàn thế giới là hàng rởm nhất; đúng không? Tôi nghe nói camera ấy, lắp đặt 1000 chiếc, thì đến 500 chiếc không dùng được, (*mọi người cười, vỗ tay*) vừa chữa được cái này, thì cái bên kia lại hỏng. Nó là chất lượng ấy, nó là những thứ như thế; thêm lên đó là người nhiều việc ít⁴⁷, dù sao thì tà đảng Trung Cộng làm việc gì cũng đều là việc xú. Chẳng phải [nó muốn] làm 5G trên toàn thế giới sao?⁴⁸ Những thứ của nó, làm ra thì người ta đều biết nó chất lượng không tốt, còn làm tiếp hay không? Mọi người rất nhanh đều sẽ phải quăng bỏ [nó]. (*mọi người vỗ tay*)

Hỏi: Giúp đỡ đồng tu đang trong ma nạn nghiệp bệnh nghiêm trọng, ví dụ giao lưu chia sẻ thâm sâu và thanh lý trường không gian của họ, lập tức chính mình cũng gặp một số ma nạn, kể cả thân và tâm phải chịu thống khổ cũng như bị không gian khác hãm hại, v.v. [con] không biết [đó là] phó xuất bình thường hay là năng lực của mình không đủ?

Sư phụ: Giúp đệ tử Đại Pháp vượt qua ma nạn, đó là trách nhiệm của chúng ta, là điều nên làm, không có sai. Nhưng nếu người đó tự thân không cải biến, hoàn toàn dựa vào bên ngoài thì tuyệt đối sẽ không được. Tự họ dưới trợ giúp của chư vị, họ càng ngày càng chính niệm, cộng thêm tác dụng ngoại lực của chư vị, thì càng ngày càng có tác dụng. Đó là quan hệ như vậy.

Hỏi: 20 năm rồi, trong các học viên hải ngoại vẫn luôn có nhóm người kiên trì nói Minh Huệ không thích hợp người thường đọc, vì thế từ chối quảng bá Minh Huệ. Minh Huệ Net trong các học viên hải ngoại vẫn luôn [gặp] lực cản khá lớn, kém xa không được như [Trung Quốc] Đại Lục coi trọng và tán thành. Chúng con luôn vẫn nghĩ làm sao giải quyết vấn đề phương diện này.

Sư phụ: Minh Huệ xác thực có một phần nội dung là dành cho người tu luyện đọc và giao lưu chia sẻ, [ai] tầng thứ không tới thì xem không hiểu; nhưng có một số bài là có thể đưa người thường đọc; tuy thế vẫn luôn có người tự gây chướng ngại. Minh Huệ tuy là một kênh giao lưu của người tu luyện, [điều] nói đến là đề cao tâm tính người tu luyện, [nhưng] có người có thể đọc và hiểu được.

Người ở xã hội này cũng phân thành tầng thứ. Chư vị coi những người rất phổ thông đi ngoài phố kia, không như nhau đâu. Có người đạo đức cao hơn, và nhận thức của họ là khác. Có người đạo đức còn cao hơn nữa, và nhận thức của họ còn khác hơn nữa. Có người là có năng lực⁴⁹ đấy, ngoài ra có người là năng lực to lớn. Người loại này cũng cực kỳ nhiều, thậm chí phân thành giai tầng. Những người có năng lực cùng một chủng loại năng lực⁵⁰ thì họ là có liên hệ với nhau; những người có năng lực cao hơn [trong đó] cũng là [hình thành] một giai tầng, [và] họ đều có thể liên lạc với nhau. Xã hội nhân loại này không hề đơn giản như [người ta] nghĩ đâu. Đừng dùng quan niệm cố định [kia] để nhìn xã hội nhân loại.

Hỏi: Trạng thái tu luyện lúc tốt lúc xấu, có lúc chấp trước những gì mình thích⁵¹, xem máy tính, đánh game,

chơi điện thoại, và tu luyện bị nhãng đi. Làm sao có thể khống chế bản thân, bảo trì tinh tấn?

Sư phụ: Người ta nói [đó là] ‘trúng độc’; tôi bảo mọi người tại sao gọi là ‘trúng độc’. Theo y học người ta nhìn nhận rằng thần kinh gây nghiện bị kích thích rồi, khi rất phát triển thì là trúng độc; kỳ thực không phải. [Vậy] là gì? Trong thân thể chư vị, qua thời gian lâu, tích lũy một ‘chư vị’ mà trông giống hết cùng dạng với chư vị, nhưng mà là do thứ kia cấu thành, [nó] khống chế chư vị. Bởi vì nó là hình tượng chư vị do chấp trước rất mạnh mẽ cấu thành, cho nên nó có thể khống chế tâm chư vị mạnh như vậy, vì nó là do cái tâm rất mạnh hình thành.

Ngay cả hút hít ma túy cũng thế. Mà dùng ma túy có người nói không sao, rằng ‘Tôi hút hít vài cái chả sao cả’. Đúng, cảm thấy vẫn tốt mà, [nhưng] hút lần nữa? Không sao, lại lần nữa? Vậy xong rồi, khống chế không nổi nữa. Tại sao? Vật chất ấy sau khi hút vào bèn hình thành trong thân thể chư vị một cái ‘chư vị’ mong manh mờ nhạt; một lần là có thể [hình thành], vì độc tính của nó lớn; đến khi hút lại lần thứ hai, thì cái ‘chư vị’ mỏng mờ rất nhạt nhẽo ấy trở thành đậm hơn một chút; lại hút nữa thì nó đậm hơn, càng hút càng đậm đặc, nó sẽ càng càng tráng. Ngay cả toàn bộ kết cấu thân thể chư vị thì nó cũng có, cả tư duy thì nó cũng có; đã hoàn toàn là một ‘chư vị ma tính’ từ chất độc kia cấu thành. Tất nhiên nó không biết làm gì khác, nó chỉ nhất định đòi hút hít ma túy thôi. Không có, không hút thì không được. Tại sao? Vì nó đã sống rồi. Sau khi sống thì sao? Mọi người biết đó, chư vị mà không hút [tiếp], thì [vì] thân thể chư vị là [tiếp tục] tân trần đại tạ, nó cũng sẽ

ngày càng nhạt đi, mờ nhạt dần đi, nó sẽ chết. Nó không muốn chết, cho nên nó đòi chư vị nhất định phải hút, để nó mạnh khỏe hơn.

Chơi máy tính, đánh game ấy, cũng khởi tác dụng đồng dạng, cùng một đạo lý. ‘Người cai bỏ đi, người cai bỏ đi để ta chết à? Không được, ta nhất định cứ khiến người xem. Không xem? [Thì] không cho người làm việc, không để người học tập, chính là khiến tư tưởng của người muốn chơi nó; [người] không xem thì ta khiến người chơi cả trong mơ’.

Con người ấy, tôi vẫn luôn nghĩ rằng, con người rất dễ bị các thứ ngoại lai khống chế. Thân xác thịt của người, nó chỉ là bộ y bát⁵² do ngũ cốc lương thực, cha mẹ ban cho. Ăn ngũ cốc lương thực để nó lớn lên, yếu đuối lắm thay, ai cũng có thể khống chế nó. Những thứ hình thành trong không gian khác đều có linh tính, tuy là linh [tầng thứ] thấp, nhưng cũng có thể khống chế, bởi vì thân thể người là yếu đuối.

Hỏi: Điểm chân tướng khu vực chúng con mỗi ngày hàng nghìn hàng vạn⁵³ khách du lịch từ Trung Quốc Đại Lục, giảng chân tướng thiếu người làm. Nhưng đồng tu địa phương nhận thức không lên được, có [học viên] nói bây giờ không cần giảng chân tướng nữa, có [học viên] đến điểm giảng chân tướng nhưng không giảng chân tướng, mà ở đó học Pháp, xem điện thoại. Học viên cũ rất ít [người] đến điểm giảng chân tướng để giảng chân tướng.

Sư phụ: Đúng thế; Chính Pháp chưa kết thúc, thì ba việc của đệ tử Đại Pháp chưa kết thúc! Cái gì mà “kết thúc rồi”? Cái gì mà “không giảng chân tướng nữa”? Hàng bao nhiêu chúng sinh đang đợi cứu độ kia kìa,

không giảng chân tướng có được không?! Cả tôi cũng đang giúp chư vị làm! Cứu người thường nguyên vốn là việc của chư vị. Tôi cứu chư vị, chư vị cứu người thường; bây giờ cả tôi cũng đang giúp chư vị làm; chư vị mà không làm thì chư vị là đệ tử Đại Pháp chẳng? Cuối cùng đến lúc tính tổng kết sổ sách thì chư vị tính thế nào? Có khóc cũng không kịp rồi.

Hỏi: Các bài của kênh thông tin chúng con một số là tin tức cung cấp từ “người thạo tin”⁵⁴, ví dụ như dự đoán thời cục hoặc xu thế việc đời, v.v. Quá khứ từng lấy tin cái gọi là nguồn tin độc nhất từ đặc vụ Trung Cộng cung cấp, rồi khiến độ tin cậy của báo chí bị ảnh hưởng, làm cho người thường không lý giải được, cảm thấy kênh thông tin chúng ta bị Trung Cộng lợi dụng.

Sư phụ: Phải rồi, Hồng Kông nơi ấy là có phần phức tạp, mọi người hãy cảnh giác hơn một chút. Có những người, xem biểu hiện của họ thế nào, thì biết họ tu luyện ra sao; xem họ biểu hiện thế nào, thì biết đó là người gì. Chỉ cần chư vị đừng dùng cái tình của con người để nhìn. Chư vị quan hệ tốt, ‘mình cảm thấy người này cũng được’; [thì đó là] chư vị dùng nhân tâm, nhân tình để nhìn. Chư vị [hãy] dùng Pháp đối chiếu đối chiếu, thử đi xem xem người đó thì sẽ biết; ngay cả trạng thái tu luyện thì cũng biết; là người thế nào thì một lúc là nhìn ra.

Hỏi: [Con] xin hỏi Hồng Kông mỗi lần có hoạt động quy mô lớn, trong các đệ tử Đại Pháp hải ngoại tới tham gia đều có [người] bị trục xuất. Gần đây phòng nhập cảnh của Hồng Kông càng tà ác hơn.

Sư phụ: Là vậy đó, những việc này tôi đều biết; tôi cũng đang quan sát. Nhưng đệ tử Đại Pháp chính là đệ tử Đại Pháp, rất xuất sắc.

Hỏi: Một số nhóm tổ do học viên tự làm đi các nơi quảng bá Thần Vận, gánh vác giúp các công tác phụ trợ trong thời gian biểu diễn. Nhân viên trong những nhóm đoàn này khá phức tạp, một số mà không biết bối cảnh [họ] thế nào, phần đông cũng không có đức của Phật Học Hội. Những học viên này tạo ra xung đột cho hoàn cảnh tu luyện nơi diễn ra Thần Vận.

Sư phụ: Dường như không nghiêm trọng đến thế, chủ động giúp hạng mục Đại Pháp làm việc thì tôi cảm thấy vẫn là nên khích lệ. Còn như nói có những nhân viên không thích hợp, thì cần nói với người tổ chức. Trao đổi một chút, thực sự không được thì có thể đến nói với đoàn trưởng của Thần Vận. Việc này không phải đại sự gì.

Hỏi: Thời báo Đại Kỷ Nguyên hiện nay chuyển thành báo chí có thu phí.

Sư phụ: Đáng vui đáng mừng⁵⁵. (mọi người vỗ tay) Đại Kỷ Nguyên Hồng Kông đã hoàn toàn thành tờ báo trên quầy bán báo rồi, cũng tức là bước sang tuần hoàn lành mạnh⁵⁶ rồi; đây là việc rất tốt.

Hỏi: ... nhưng nghe nói tình huống rất kém, đệ tử cảm thấy mục đích làm thời báo Đại Kỷ Nguyên là giảng chân tướng cứu người.

Sư phụ: Không sai kém vậy đâu, ngay cả bán ra 100 tờ thì tôi cảm thấy cũng là thành tích. Đại Kỷ Nguyên bước vào các kênh thông tin xã hội chủ lưu thì ấy chẳng phải chuyện tốt sao? Hãy để mắt nhìn rộng hơn. Còn như nói về giảng chân tướng, không dùng Đại Kỷ

Nguyên thì dùng kênh thông tin khác đi. Mà chẳng phải có «Khán Trung Quốc»⁵⁷ sao? Dùng những [báo] đó đi phát đi. [Báo nào] chưa đưa ra [bán] thì vẫn có thể làm lượng lớn, làm cho tốt hơn; đưa những bài có sức mạnh đến các kênh thông tin giảng chân tướng khác để làm. Không nói nhiều nữa; tôi là khẳng định việc này.

Hỏi: Sư phụ đã giảng hơn một giờ đồng hồ rồi.

Sư phụ: Không sao cả. (mọi người vỗ tay) Tôi chỉ là không muốn ảnh hưởng chư vị ăn [trưa]. Còn chút này thôi, đừng đưa [thêm tờ câu hỏi] nữa nhé.

Hỏi: Sự thâm thấu của tà đảng Trung Cộng vào hệ thống giáo dục và thông tấn của phương Tây, dẫn đến rất nhiều người phương Tây, kể cả học viên, trong đầu bị nhồi nhét lượng lớn quan niệm biến dị. Làm tăng thêm độ khó của việc cứu độ chúng sinh.

Sư phụ: Độ khó là có đấy, [nhưng] chưa nghiêm trọng đến thế. Bảo cho họ những thứ nào là văn hóa đảng. Có những người chẳng phải cảm thấy không có việc [chứng thực Pháp] để làm sao? Hãy thử làm đi.

Hỏi: Con phát hiện có kinh doanh người thường tạt in hàng chữ “Pháp Luân Đại Pháp” lên áo T-shirt màu vàng bán cho người tị nạn tham gia hoạt động của Đại Pháp. Chúng con nên đối đãi thế nào những nhà kinh doanh này?

Sư phụ: Ở một số quốc gia di dân, thì những thứ này là có thể lừa dối quan viên [cơ quan] di trú. Là có việc này, cũng rất khó giải. Hãy giảng chân tướng cho những nhà làm ăn đó: ‘Các vị tuy kiếm được tiền, các vị cũng kiếm chẳng bao nhiêu, nhưng các vị đã làm một việc đáng sợ nhất’; hãy nói cho họ quan hệ lợi-hại này. Kỳ thực từ một góc độ khác mà giảng, [nếu] người trên

thế giới này đều mặc [áo] “Pháp Luân Đại Pháp hảo”, thì Trung Cộng sợ quá. (mọi người vỗ tay)

Hỏi: Hiện nay giữa rất nhiều học viên và Phật Học Hội có chia rẽ rất lớn, thậm chí rất gay gắt. Con cho rằng, một mặt các vấn đề của Phật Học Hội mà học viên chỉ ra là tồn tại khách quan, mặt khác là trong thời kỳ Chính Pháp thì tác dụng của Phật Học Hội là không thể thay thế. Làm học viên bình thường, chúng con đối đãi vấn đề này thế nào?

Sư phụ: [Học viên] vừa mới từ Đại Lục ra đây dễ làm ra việc như thế. Nước ngoài có cách làm của nước ngoài, Phật Học Hội địa phương đã dẫn dắt các đệ tử Đại Pháp qua thời kỳ gian nan nhất. Họ biết xã hội nước ngoài vận hành, vận tác thế nào; không giống các vị nghĩ đâu! Nhất quyết không được lại dẫn một nhóm người chống lại Phật Học Hội, không được làm việc như thế! Việc các vị làm đó đều là [việc] ma quỷ cao hứng, tất cả các việc kiểu như thế. Phật Học Hội ấy, họ chỉ là dẫn dắt mọi người, tổ chức mọi người tham gia một số hoạt động mang tính tập thể, như an bài mọi người cùng nhau học Pháp. Chư vị không được coi họ thành như Sư phụ, chư vị không được coi họ như đã tu thành Thần, không nên có khuyết điểm; họ chỉ là khởi tác dụng bảo mọi người phối hợp. Những việc này vốn nên tự mình chủ động làm, [mà] cứ nhìn ra ngoài.

Đương nhiên đối với Phật Học Hội mà nói, các vị [mà] làm cho họ xấu mặt khó chịu⁵⁸, họ cũng là người đang tu. Khi nhân tâm bị động chạm, thì họ bèn nghĩ muốn bảo vệ bộ mặt của mình để dẫn dắt mọi người làm việc, vì thế họ cũng đẩy khởi nhân tâm. Các vị càng chinh [họ] như thế, thì họ càng khởi tâm lên, [đây]

chẳng phải chính là làm loạn hoàn cảnh của bản thân đệ tử Đại Pháp sao?

Chư vị biết họ không phải Thần, không phải người đã tu thành; họ cũng giống chư vị; chỉ là Sư phụ giao nhiệm vụ cho họ, bảo họ đi làm thế thôi. [Chư vị] cứ luôn là hướng ngoại cầu, hướng ngoại tìm như thế; không được mang những tập tính ở Đại Lục ấy sang đây!

Hỏi: Ban Biên tập Minh Huệ Net đăng bài «Tất cả đệ tử Đại Pháp cần biết»⁵⁹ đã rất lâu rồi, hải ngoại vẫn có học viên lấy cớ đủ các loại để tiếp tục sử dụng những chương trình bị Trung Cộng khống chế. Chúng con cho rằng, mỗi lần Ban Biên tập nhắc nhở và yêu cầu, đều là khảo nghiệm học viên bước ra khỏi con người, học viên nào làm không đạt thì tức là không muốn rời khỏi cảnh giới con người.

Sư phụ: Hiện nay tất cả các thiết bị điện tử mà chư vị mang trên thân như điện thoại, máy tính, v.v., những thứ kết nối mạng lưới Internet, đều là thiết bị nghe lén. Giờ đây càng ngày càng cảm thấy hứng thú đối với các đệ tử Đại Pháp đã không chỉ là tà đảng Trung Cộng nữa, tôi bảo chư vị này, rất nhiều quốc gia đều đang nghe lén chư vị. Chư vị cảm thấy mình là học viên bình thường thôi, không sao, chư vị gọi điện thoại, ngay cả chư vị nói chuyện nhà thường ngày, chư vị nào là lúc nào đi chợ ăn cơm thì họ đều ghi chép lại, phân tích toàn bộ cá nhân chư vị. Chư vị biết các doanh nhân phân tích tình báo thương nghiệp thì phân tích thế nào không? Họ chính là phân tích [theo cách] như thế. Tìm hiểu chư vị phi thường rõ ràng, miễn là chư vị có điện thoại trên thân.

Hỏi: Ở Trung Quốc Đại Lục, luật sư mà dám duy hộ quyền lợi chính đáng của đệ tử Đại Pháp không ngừng bị đàn áp, rất nhiều đồng tu bị bắt cóc và bức hại rất khó mời luật sư. Phải chăng chúng con quá ỷ lại vào luật sư nên tạo thành như vậy? Chúng con nên đối mặt như thế nào?

Sư phụ: Chư vị nghĩ sao thì chư vị làm vậy. Tôi ở đây nói ra làm thế nào, thì Trung Cộng [sẽ] làm chuẩn bị trước chư vị. Hãy trí huệ mà làm.

Hỏi: Gần đây có học viên trong tu luyện xuất hiện ma nạn rất lớn, không thể không rời khỏi hạng mục đang làm. Các đồng tu khác mỗi người đã thân kiêm mấy chức, đã rất là bận trong hạng mục rồi; do đó nhiều lúc tuy rất muốn giúp vị ấy vượt cửa ải khó này, nhưng cảm thấy lực bất tòng tâm. Chúng con làm thế nào mới có thể cân bằng quan hệ trong đó, giúp đỡ đồng tu tốt hơn nữa?

Sư phụ: Trong tu luyện xuất hiện bất kỳ việc gì thì đó đều là [để] chư vị tu. Chư vị nếu hỏi, một khi tôi nói ra làm thế nào, [thì] quan ấy là triệt bỏ rồi. Tuy rất khó, tôi cũng nhìn thấy [như vậy], nhưng đó chẳng phải vấn đề chư vị nên phải đối mặt sao? Mâu thuẫn kia không phải đều là phụ diện, mâu thuẫn cũng là có chính diện⁶⁰. Xuất hiện vấn đề thì đối đãi thế nào, đó chẳng phải đang tu chư vị sao?

Có những lúc, người phụ trách địa phương hoặc người phụ trách hạng mục chúng ta vẫn cứ muốn gặp tôi, tôi chính là cứ không muốn gặp họ. Có người phụ trách địa phương đòi gặp tôi, [họ] vốn là người phụ trách mà, Sư phụ [hắn] nên gặp một chút. Có khi tôi bèn nghĩ, [nếu] không gặp, họ là người phụ trách, [thì]

không hợp tình hợp lý; [vậy thì] gặp, [nhưng] tôi thật sự không muốn gặp! Tại sao không muốn gặp, chư vị biết không? Vì một khi tôi gặp, các vấn đề chư vị nêu ra thì chỉ cần tôi hề nói, thì quan ải ấy toàn bộ triệt bỏ đi. Tôi gặp chư vị và ngậm miệng không nói, thì cũng không thích đáng lắm, phải vậy không? Chư vị rất ráo là người tu, chư vị không thể cứ coi tôi —*Sư phụ*— thành như thượng cấp để tới xin chỉ thị. Mà *Sư phụ* chỉ quản việc tu luyện, *Sư phụ* không phải ông bà chủ [doanh nghiệp]. Những việc chư vị làm, thì chư vị nhất định phải nghĩ biện pháp tự mình đi ra. Tự mình làm cho tốt, ấy chính là con đường tu luyện của chư vị, uy đức của chư vị.

Những việc chư vị làm ấy bản thân [chúng] không phải tu luyện. Chư vị mở công ty cũng vậy, hạng mục Đại Pháp của chư vị cũng vậy, chư vị làm gì đó cũng vậy, bản thân những cái đó không phải tu luyện; nhưng thái độ chư vị làm việc, đối đãi vấn đề này và giải quyết vấn đề kia như thế nào, dùng tiêu chuẩn đệ tử Đại Pháp người tu luyện mà đối đãi chúng và xử lý chúng cho tốt, thì đó là tu luyện! Nhưng mà chư vị, chư vị cảm thấy rất khó và ‘Mình phải hỏi *Sư phụ* làm thế nào, việc này làm đúng hay không thì mình phải hỏi *Sư phụ*’, tức là chư vị cứ đem con đường tu luyện [của chư vị] đưa cho tôi. Chư vị đều không biết khi tôi gặp chư vị, chư vị gặp tôi [và] rất mừng, tôi cũng phải tỏ ra cao hứng theo chư vị, nhưng trong tâm tôi rất khó chịu. (*Sư phụ cười*)

Bởi vì, mọi người biết đó, người trong vô minh mà tu luyện, cũng không biết mình tu luyện được đúng hay không đúng; cứ phải tiếp tục làm [trong trạng thái] như thế, [cho đến] cuối cùng viên mãn rồi. Vì đúng và không

đúng, họ vừa tự phán đoán vừa tự làm, thì mới tính là họ tu luyện. Chư vị nếu hỏi tôi rồi, thì không được tính nữa. Chư vị chẳng phải làm mà như không sao? Có người nói, ‘Ta không hỏi, ta chỉ gặp Sư phụ là vui rồi’. Chư vị chỉ cần gặp tôi, trong tâm chư vị liền vững vàng không lo, thì việc ấy cũng không được tính.

Vì chư vị là đệ tử Đại Pháp, yêu cầu đối với chư vị là cao. Người kia diện bích ở đó, đối [mặt] bức vách, chư vị nói đi vị ấy hỏi ai? Vị ấy khi quay mặt vào vách thì tư tưởng của vị ấy lại không [an] nhàn, ma nạn gì cũng sẽ phản ánh ra. Họ đối đãi thế nào? Họ không ai để hỏi. Mà nguyên yêu cầu đối với chư vị còn cao hơn họ — họ là viên mãn bản thân, chư vị là gánh trên vai trách nhiệm cực kỳ to lớn là cứu độ chúng sinh— Chư vị là đệ tử Đại Pháp, tăng thứ phải tu so với họ thì cao hơn không biết nhường nào, yêu cầu cao hơn. Cựu thế lực năm đó ép buộc tôi đi Bắc Cực chư vị biết không? [Là] để tôi không gặp chư vị, để chư vị tìm không được tôi.

Hỏi: Con là người điều phối ở kênh truyền thông. Gần đây rất nhiều người trẻ gia nhập kênh truyền thông, cũng có đệ tử cũ. Họ nỗ lực công tác, nhưng kỹ năng đề cao [còn] hữu hạn. Chúng con phải chăng là nên...

Sư phụ: Các việc công tác cũng hỏi tôi, (Sư phụ cười) thật sự coi tôi thành ông bà chủ rồi.

Hỏi: Đệ tử [chúng con] làm thế nào mới có thể giảm nhẹ gánh nặng cho Ngài được nhiều nhất?

Sư phụ: (Sư phụ cười) Không cần quản cái đó, chư vị không ai có cách nào. Không biện pháp, việc của Sư phụ thậm chí là không thể nói cho chư vị. Tôi nói “cao xứ bất thắng hàn”⁶¹, không phải [như] chư vị lý giải rằng làm quan chức địa vị cao, thì không ai giải

bày chia sẻ được; họ nhiều nhất là cô độc một chút mà thôi. Tôi phải gánh chịu áp lực vô cùng lớn, ma nạn của chúng sinh. (các đệ tử vỗ tay cảm ơn)

Hỏi: Trong bình luận thời cực làm thế nào nắm vững những hiện tượng như chính quyền hiện nay và chiến tranh mậu dịch Mỹ-Trung?

Sư phụ: Tà đảng Trung Cộng bức hại Pháp Luân Công, đúng không? Hãy vạch trần nó, đem những việc cặn bã của tà ác nói ra. Hết thấy cách làm của chính quyền lưu manh của tà đảng đều là không chính đáng, hết thấy mâu thuẫn xã hội nhân loại đều là vì nó mà đẩy khởi lên. Con người chính thường tuyệt không thể đứng cùng lập trường với nó.

Hỏi: Học viên hễ có vấn đề, ví như trên thân thể hoặc là có ma nạn nào đó khác, đồng tu khác toàn là nói “Nhất định là họ có vấn đề rồi”, dùng hết sức giúp họ hướng nội tìm.

Sư phụ: Nói thế này nhé, nếu đệ tử Đại Pháp đụng phải ma nạn nào đó hoặc tiêu nghiệp, họ nhất định có nguyên nhân từ trước⁶², thử tìm ở bản thân. [Nếu] đúng [thế], sau khi tìm thấy thì lập tức làm cho tốt, tình huống ấy sẽ lập tức chuyển sang phương hướng tốt đẹp, chuyển hóa sang hướng ‘chính’. Một số người hễ [bị] nói đến chỗ thiếu sót của họ liền không thích nghe. Nhất là học viên đang trong ma nạn, họ đã rất khó chịu đựng rồi, chớ vị bảo “Bạn nhất định là có vấn đề”, thì họ bèn khó chịu hơn, họ không muốn nghe. Không muốn nghe, [cho nên] chúng ta [hãy] chú ý hơn về phương thức phương pháp.

Hỏi: [Đoàn đội] dẫn đầu tiến hành nghiên cứu về mô cướp tạc sống và đoàn đội giảng chân tướng cho

xã hội chủ lưu thì có đến hàng mấy cái. [Con] xin hỏi nên chăng chỉnh hợp điều phối?

Sư phụ: Vẫn là nên [để] tự chư vị thương lượng giải quyết thì mới tốt; chư vị cảm thấy làm sao có sức mạnh thì làm thế. Mọi người cùng nhau hợp lại phối hợp tốt có sức mạnh thì làm; nếu phân tán, các nơi cũng đều khởi tác dụng, đó cũng là cục diện khác. Dù sao thì chư vị hãy xem xem, làm sao cũng được.

Hỏi: Gần đây hình thế quốc tế biến hóa rất lớn, Đài Loan xem ra có phần hoa cả mắt⁶³. Xin Sư phụ nói mấy câu cho đệ tử Đài Loan.

Sư phụ: Nói mấy câu thì nói mấy câu. (mọi người cười, vỗ tay) Đề cập đến Đài Loan có thể bị tà đảng Trung Cộng thống nhất hay không, là việc chư vị quan tâm nhất chứ gì? Tôi bảo chư vị này, phúc phận ấy là không cho nó đâu. (mọi người vỗ tay) Còn nói sau khi không còn tà đảng Trung Cộng nữa sẽ thế nào, [thì] Thần sớm đã có an bài rồi. Không là tà đảng Trung Cộng nữa, vậy thì không ai cưỡng chế ai. Mọi người nguyện ý hợp thì hợp lại, không nguyện ý hợp thì không hợp lại.

Đối với tôi mà nói, tôi không quản mấy việc này. [Điều] tôi nghĩ là người của toàn thế giới. Dù chư vị là người của dân tộc nào, người của địa phương nào, tôi thấy đều độ, tôi thấy đều cứu. Làm đệ tử Đại Pháp mà nói thì cũng như vậy, không được chướng mắt cái này, coi thường cái kia. Dù là dân tộc nào, bộ da bề mặt người đó là khác, nhưng bên trong thì đa số đều là Thần, con người hiện tại là khác với con người quá khứ.

Hỏi: Thời đại Internet, tràn ngập tin tức giả, khó phân biệt thật-giả⁶⁴. Năm 2020 Đài Loan và Mỹ quốc

bầu cử tổng thống, những tin tức giả phải chăng cũng sẽ ảnh hưởng phán đoán của người ta?

Sư phụ: ‘Loạn thế’ thì là ‘loạn tượng’⁶⁵, người ta muốn đạt được cái gì tốt thì đều khó lắm. Đây chính là biểu hiện của ‘loạn thế’. Khi Mỹ quốc tổng tuyển cử [lần trước], rất nhiều người không nghĩ tới rằng Trump có thể trúng tuyển, [nhưng] ông ta được tuyển rồi. Có những người cảm thấy việc nào đó nên phải là thế này, [nhưng] kết quả nó không thế. Tôi vẫn luôn giảng vấn đề rằng, tôi nói rằng nhân loại là do Thần đang khống chế, Thần quyết định. Những chuyện này mà giảng nhiều rồi, giảng cụ thể rồi thì ảnh hưởng việc cứu độ chúng sinh, nên không nói cụ thể thế nữa. *(mọi người vỗ tay)*

Hỏi: Mười mấy năm không gặp mặt người nhà ở trong nước, [con] xin hỏi bước tiếp theo có cơ hội về nước không?

Sư phụ: Đối với đệ tử Đại Pháp mà nói, vì để cứu người [mà] lưu lại cho chư vị một phần nhân tâm, có thể sinh sống nơi người thường; có mang tư tưởng đó cũng không tính là chấp trước, ai cũng mong gặp mặt thân nhân của mình một chút. [Còn như] chư vị muốn để tôi khẳng định chư vị có thể gặp mặt hay không, dường như không nói những việc này ra được? *(Sư phụ cười)* Vẫn cần phải tu luyện. Ban này tôi vừa lên liền giảng về hình thế này. Xem hình thế phát triển rất nhanh, hơn nữa tà đảng lúc kết thúc sẽ đột ngột biến chuyển, vô cùng nhanh. *(mọi người vỗ tay)* Thủy triều này, *(Sư phụ làm động tác triều dâng)* đang dâng trào rồi, khi mạnh mẽ dâng lên, “Ào”, thời gian lâu một chút, đã khởi lên rồi; rút xuống, *(Sư phụ làm động tác triều hạ)*, “Xoẹt”,

rút đi lại rất nhanh. (*Sư phụ cười, mọi người vỗ tay*) Dù những kẻ làm chuyện xấu kia nghĩ muốn chạy trốn thế nào thì đều không kịp.

Hỏi: Một vạn đệ tử Đại Pháp từ các nơi trên thế giới đến tham dự Pháp hội xin chúc sức khỏe Sư phụ từ bi vĩ đại!

Sư phụ: Cảm tạ mọi người! (*mọi người vỗ tay nhiệt liệt*)

Hỏi: Giờ đây rất nhiều người phụ trách đều nói câu này: “Người này có vấn đề”. Lời ấy hề xuất ra, hoàn cảnh tu luyện của học viên đó có thể lập tức sẽ biến hóa. Người phụ trách có thể vì vậy mà đoạt mất quyền lợi và cơ hội tham gia hạng mục của học viên.

Sư phụ: Người phụ trách chúng ta không được dễ dãi đi nói những lời như thế. Đành rằng chư vị phát hiện có vấn đề, cũng cần lặng lẽ quan sát, [nếu] không [phải] đến lúc then chốt thì không nên đi nói ra. Nhưng một số người có biểu hiện rất khác lạ, làm việc tự theo ý mình. Kỳ thực, nếu chúng ta trong tu luyện, trong cuộc sống, mà tự xét hành vi của mình nhiều một chút, tự xét trạng thái tu luyện của mình, so sánh với người khác một chút, phải chăng khác lạ quá không? Phải chăng quá cực đoan rồi? Phải chăng quá là tự mình muốn sao làm vậy?! Chư vị ở xã hội quốc tế, vào thời kỳ đặc thù hiện nay, chư vị thật sự dễ khiến người khác lý giải thành chư vị có gì đó không đúng. Cho nên việc này thì cả hai phương diện đều cần chú ý.

Tôi nhấn mạnh nhiều lần rằng, tôi nói những học viên đến từ [Trung Quốc] Đại Lục, nhất định phải chú ý những vấn đề này. Những hành vi và lễ lối rất là khác lạ, những cách làm cực đoan, thật sự không thích hợp

dùng đầu. Nơi xã hội Trung Quốc phim truyền hình đều là chính trị lẫn nhau, chứ vị là không thấy những cái đó ở nước ngoài. Biểu hiện trong tác phẩm văn nghệ đều là đấu đá lẫn nhau, người chính người, quý chính quý⁶⁶. Tác phẩm văn nghệ, tiểu thuyết, phim truyền hình, điện ảnh thấy đều là những thứ đó; hết như không có việc khác để làm, chỉ là chính trị lẫn nhau, chính người kia đến mức thật là hả giận kiểu như đập rồi mới tốt. Ngay cả lòng người đã biến thành thế rồi, nhìn vấn đề đã cong queo cả, muốn cải biến trở lại thì vẫn phải thật sự đặc biệt chú ý.

Tôi đã trải qua trạng thái con người Trung Quốc thời trước lúc ‘đại cách mạng văn hóa’ cho đến nay. Từng bước từng bước ấy tôi nhìn thấy thay đổi của người Trung Quốc, nhìn rất rõ ràng. Xưa nay tôi không hề như người bình thường, tôi là không nhập vào dòng chảy đó, không thuận theo vận động xã hội của tà đảng mà biến động. Tôi vẫn luôn bảo trì thanh tỉnh, tôi thấy rõ một bộ những thứ của tà đảng. Người thế gian đều lẫn vào trong trào lưu rồi, cho nên nhìn không rõ chính mình. Trầm tĩnh xuống mà nhìn coi bản thân mình, đừng quá cực đoan nữa, đừng quá để người ta cảm thấy chứ vị khác lạ nữa, [thì] rất nhiều vấn đề sẽ không làm ra phức tạp đến thế trong học viên.

Nhất là các học viên cũ ở nước ngoài, sinh sống thời gian lâu ở nước ngoài, họ đối với chứ vị mới ra từ Đại Lục là không cách nào hợp tác. Tuy năm xưa họ cũng là từ Đại Lục ra đây, nhưng họ thế hệ người những năm đó ra đây là không như vậy. Người hiện nay đều biến thành như vậy rồi, họ cũng không hiểu được là chuyện gì.

Sư phụ không giảng thêm nữa. “Đệ tử Đại Pháp” là một xưng hiệu đặc thù, là chưa từng có từ thuở khai thiên tịch địa⁶⁷. Vũ trụ Chính Pháp cũng là xưa nay chưa từng có. Vũ trụ không đạt nữa thì hủy rớt đi, từng tân tái tạo⁶⁸ một cái mới; mọi người đều biết đó, năng lực của Thần là một niệm tức thành. Nhưng [tạo] thành mới ấy, duy nhất chỉ là những sinh mệnh nguyên thủy kia, [và] những tinh hoa vượt qua những năm tháng đằng đẳng ấy đều mất hết. Cái gì cũng đều mất hết, từng tân tái tạo, đến khi hết thủy [dầu] lại đi theo quá trình giống thế thì cũng không nhất định sẽ lại giống được thế hay không, [những gì] mất đi thì luôn cảm thấy đáng tiếc. Hơn nữa những chúng sinh ấy dù sao cũng đều là Thần tạo ra, Thần đối với họ có một loại từ bi muốn lưu lại, [nên] đã làm ra việc này.

Vậy là nói cách khác, đây là việc xưa nay chưa từng có. [Từ] khai thiên tịch địa chưa từng có Thiên tượng hồng đại như vũ trụ Chính Pháp này; [từ] khai thiên tịch địa cũng chưa từng có đệ tử Đại Pháp. Sư phụ đã khai sáng ra huy hoàng này, dẫn chư vị nhập vào thời khắc lịch sử này. Chư vị hãy tu luyện cho tốt chính mình, tận tình triển hiện bản thân chư vị khi cứu độ chúng sinh, và thực hiện cho tốt hơn nữa!

Cảm ơn tất cả! (*mọi người vỗ tay nhiệt liệt thời gian lâu*)

• • • • •

Ghi chú: (*ghi chú của người dịch Trung Việt, chỉ có tác dụng tham khảo*).

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2019/5/25/387870.html>.

Có tham khảo bản dịch tiếng Anh: <http://en.minghui.org/html/articles/2019/6/2/177872.html>, <http://en.minghui.org/html/articles/2019/6/2/177873.html>.

Dịch ngày: 22-7-2019, hiệu chỉnh 24-7-2019; bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

1. **cùng đồ mật lộ:** (thành ngữ) cùng đường hết lối; ý nói bế tắc khó giải, hoặc con đường (sự nghiệp, cuộc chiến, v.v.) đến đây là vào ngõ cụt và kết thúc. Tất cả chú thích và ghi chú là của người dịch và chỉ để tham khảo.

2. **chính thường:** bình thường như lẽ ra phải như thế; nhiều chỗ dịch thoáng là *bình thường*.

3. **lý giải:** hiểu, hiểu một cách lý tính, hiểu được lời nói hành vi kia là tại làm sao là có ý gì.

4. **phổ thế giá trị:** tạm dịch là *giá trị phổ quát*.

5. **hại nhân lợi kỷ:** hại người lợi mình.

6. **dưỡng thành:** nuôi dưỡng, dung dưỡng mà thành.

7. **phô thiên cái địa:** tạm dịch là *rợp trời dầy đất*.

8. **công quan tiểu tổ:** tạm dịch là *các nhóm chuyên giải các vấn đề; tiểu tổ* → nhóm, nhóm nhỏ; *công quan* → phá giải các quan ải, chỗ then chốt; *quan* → quan ải.

9. **để tuyến:** giới tuyến bên dưới (trong ngữ cảnh ngụ ý là tư tưởng hành vi là có nguyên tắc có giới hạn chứ không phải là không có hạn cuối để rồi thấp hèn thế nào cũng được), dịch thoáng là *có chừng mực*.

10. **nhất côn tử xao đảo để:** một gây đánh đến đây, đánh một gây đến triệt để, ngụ ý là làm việc quá cực đoan; *côn tử* → gây, *đảo để* → đến đây, triệt để.

11. **ức:** 10⁸, 1 ức tiếng Trung Quốc là bằng 1 vạn vạn.

12. **cáp mô tinh:** con cóc tinh, tạm dịch là *yêu tinh cóc*, ám chỉ Giang Trạch Dân.

13. **đảng khô:** kẻ cầm đầu đảng.

14. **thượng đài:** tạm dịch là *lên ngôi*, trong ngữ cảnh tức là lên nắm vị trí chủ chốt hiện nay.

15. **Giang quỷ:** quỷ họ Giang, ám chỉ Giang Trạch Dân.

16. **chính lệnh cũng không ra khỏi...:** mệnh lệnh cũng không phát ra được cho đến đích, không đạt mục đích; hiểu là *không còn làm chủ tình hình, mất khống chế, mất thực quyền*, chứ không nhất định là theo nghĩa đen là mệnh lệnh chính phủ không phát ra được (cách nói của người Hoa).

17. **ám đấu:** đấu đá mà không phải là lộ trắng ra ngoài, miệng thì cười nhưng mà dao đâm sau lưng; ví dụ: *minh tranh ám đấu* → đấu tranh cả ở chỗ sáng (minh) và chỗ tối (ám), cả phần lộ trắng ra và cả phần ngầm ẩn giấu.

18. **nhĩ tử ngã hoạt:** người chết ta sống, lấy việc đẩy người khác vào chỗ chết để mình có thể sinh tồn.

19. **lý ngoại bất thị nhân:** trong ngoài không người, không còn tâm phúc, mất người ủng hộ cả bên trong và bên ngoài.

20. Người ta dắt lừa đi rồi còn mình đến nhổ cộc và mình bị tóm, ấy là lối nói chịu tội thay cho người khác, kiểu người Việt nói “ăn ốc đổ vỏ”.

21. **triệu:** 10^{12} , 1 triệu tiếng Trung Quốc là bằng 1 triệu triệu tiếng Việt. **ức:** 10^8 , 1 ức là bằng 1 vạn vạn.

22. **canh tân:** đổi mới; *tân* → mới.

23. **tân trần đại tạ:** đổi cũ thay mới, các tế bào cũ bị đào thải bởi các tế bào mới thay thế vào chỗ đó; lấy hình thức cái mới liên tục tiếp sức cái cũ mà đảm bảo một thân thể có tuổi thọ lớn hơn rất rất nhiều so với tuổi thọ của từng tế bào riêng lẻ.

24. **lập tử:** hạt.

25. Cùng một câu này, một bản dịch tiếng Anh diễn giải rằng đây là nói vũ trụ bại hoại rồi và cần hủy đi, một bản dịch tiếng Anh khác diễn giải rằng chúng thần đó bại hoại rồi và cần hủy đi.

26. **bất tỷ nhĩ cường:** nghĩa gốc là *không mạnh bằng Ông*, nhưng nhiều khi ý tứ chỉ là so sánh chung chung là *không bằng Ông*.

27. lý bạch, ngôn bạch: tạm dịch là *lý nói trắng ra, lời cũng nói trắng ra*.

28. tiền hậu nhị thập niên: trước sau 20 năm, từ đầu đến cuối là 20 năm, khoảng 20 năm.

29. động kiến: nhìn rõ ràng, thấu tỏ; có thể hiểu thoáng là *nhìn thấy được*. Một bản dịch tiếng Anh diễn giải *động kiến* ở đây là nói về cái nhìn của Thần, thấu tỏ đến cả chi tiết; một bản dịch tiếng Anh khác diễn *động kiến* ở đây là cái nhìn hữu hạn của nhân loại. Trong «Luận Ngữ», ở câu “Phương thức mà nhân loại tìm hiểu vũ trụ và sinh mệnh dù phát triển đến đâu, cũng chỉ *thấy được* một phần không gian nơi nhân loại tồn tại trong vũ trụ tầng thấp”, thì từ *thấy được* là dịch từ từ tiếng Hán *động kiến* này.

30. thổ tăng: tăng đất; lưu ý rằng chỗ này *đất* là dịch từ chữ *thổ*. Đại đa số là dịch từ chữ *địa*; ví dụ: địa thượng thần tiên → thần tiên trên mặt đất, Địa Cầu → Trái Đất. Chỗ nào mà *đất* là dịch từ *thổ* thì người dịch sẽ ghi chú rõ. Thông thường *thổ* là để chỉ chất liệu vật chất, ví như nói (i) Thần dùng bùn đất (nê thổ) để tạo ra con người, (ii) kim mộc thủy hỏa thổ.

31. thâm áo: sâu sắc lắm, khó hình dung lắm (diễn nghĩa đại khái).

32. diện bích: xoay mặt vào vách, là nói về thủ pháp tu luyện trong đó có phần tư thế thân thể là ngồi đả tọa xoay mặt vào vách; *diện* → mặt, đối mặt; *bích* → vách.

33. bệnh độc: virus; theo ngụ ý của người dịch, khi Sư phụ nói *bệnh độc* là nói những thứ mà nghiệp lực phản ánh ra đến không gian bề mặt như virus, vi khuẩn, v.v. những tác nhân gây bệnh ở không gian bề mặt, chứ không phải chỉ có virus.

34. giảng cứu hoặc **giảng:** chú trọng.

35. phu diễn: làm bề mặt qua loa lấy lệ.

36. Đại Kỷ Nguyên: (*Kỷ Nguyên Lớn*) tên một kênh truyền thông; tiếng Trung: epochtimes.com, tiếng Anh: theepochtimes.com.

37. Tân Đường Nhân: (*Người Nhà Đường Mới*) tên một kênh truyền thông, chuyên về truyền hình; tiếng Trung: ntdtv.com, tiếng Anh: ntd.com, tiếng Việt: ntdvn.com.

38. Thần Vận: tên đầy đủ *Thần Vận Nghệ thuật Đoàn* (*Đoàn Nghệ thuật Thần Vận*); website đa ngữ (tiếng Trung, Anh, Việt, v.v.): shenyunperformingarts.org.

39. sự bán công bội: làm một nửa công gấp đôi, làm ít được nhiều, tạm dịch là *làm ít công to*.

40. Hiểu là giai đoạn những năm Sư phụ mở các khóa giảng Pháp Luân Công ở Trung Quốc từ 5-1992 đến 12-1994.

41. phát diếu: lên men; chỗ này dịch thoáng là *hữu xạ tự nhiên hương*.

42. lưỡng: (i) hai, đôi; (ii) vài.

43. chính Pháp: (i) Pháp chân chính, thuộc về chính phái (nghĩa bề mặt); khi này sẽ viết ‘chính’ chữ thường; (ii) Chính Pháp, tiến trình Chính Pháp, Chỉnh lại Pháp vũ trụ; khi này sẽ viết ‘Chính’ chữ hoa.

44. trảo khẩn: nắm chắc, ý là toàn tâm toàn ý tận dụng thời gian [để làm]; ở đây dịch thoáng là *tranh thủ thời gian*.

45. hảo cao vụ viễn: (thành ngữ) tham vọng quá năng lực, theo đuổi những thứ xa vời quá tầm tay với.

46. thanh quân trắc: thanh trừ dọn dẹp gian thần bên cạnh nhà vua; *thanh* → dọn dẹp, thanh lý, *quân* → vua, *trắc* → bên cạnh.

47. nhân phù ư sự: (thành ngữ) người nhiều việc ít, lắm người thì rồi việc.

48. 5G: đây hẳn là nói đến tình hình hiện nay hãng Trung Quốc cạnh tranh thị trường các sản phẩm truyền thông cho điện thoại cầm tay công nghệ truyền thông mới mang tên 5G.

49. hữu năng lực đích nhân: người có năng lực, hiểu là *người có công năng* (nghĩa theo ngữ cảnh); ý là có công năng, dị năng, magic, v.v.

50. đồng nhất chủng năng lực: cùng một chủng loại năng lực, công năng cùng theo một hệ thống, thường là cùng hệ phái tu luyện hoặc hệ phái tu luyện gần gũi với nhau.

51. hỷ hảo: chấp trước vào những gì làm mình thích, những gì đem lại cảm giác tốt; *hỷ* → vui thích.

52. y bát: quần áo (*y*) và cái bát; thiển ý của người dịch là chỉ cái mặc ngoài (*y*) và cái chứa đựng (*bát*), chứ không phải cái nội dung; đây là hiểu theo ngữ cảnh, hẳn là không liên quan gì với khái niệm *y bát* của môn phái khác.

53. thành thiên thượng vạn: hàng nghìn hàng vạn, ý nói rất nhiều (chứ không phải nhất định là mấy vạn).

54. tiêu tức nhân sỹ: tạm dịch là *người thạo tin*.

55. khả hỷ khả hạ: đáng vui đáng mừng, hài lòng.

56. lương tính tuần hoàn: tuần hoàn lành mạnh, kinh doanh quay vốn có lãi, có tích lũy mở rộng đầu tư.

57. Khán Trung Quốc: Nhìn Trung Quốc, tên một kênh thông tin tiếng Trung (secretchina.com), nhánh tiếng Anh là 'All Eyes on China' (visiontimes.com), nhánh tiếng Việt là 'Trí Thức Việt Nam' (trithucvn.net, trithucvn.org).

58. hôi đầu thổ kiếm: tro (hôi) và đất (thổ) vào đầu và mặt, làm khó dễ làm xấu mặt làm khốn đốn.

59. Sở hữu Đại Pháp đệ tử tu tri: bài «Tất cả đệ tử Đại Pháp cần biết»; bản dịch tiếng Việt: <http://vn.minghui.org/news/101782-tat-ca-de-tu-dai-phap-can-biet.html>

60. Có thể hiểu là: (i) trong một mâu thuẫn gồm cả hai phần phụ diện và chính diện, tốt xấu xuất tự một niệm, tùy theo đối đãi thế nào mà thu được kết quả tương ứng, cho nên nhìn vấn đề một cách chính diện thì mới tốt; (ii) các mâu thuẫn là có cái phụ diện có cái chính diện.

61. cao xứ bất thắng hàn: (thành ngữ) ở nơi cao không chịu được rét, khó tránh khỏi cái lạnh; ý tứ là người ở chỗ

cao thì cô đơn không mấy ai có thể chia sẻ hay hiểu được (nghĩa thông thường của thành ngữ này).

62. tiền nhân: cái nhân từ trước (*nhân* trong từ *nhân duyên*, *nguyên nhân*); tạm dịch là *nguyên nhân từ trước*.

63. nhĩn hoa liễu loạn: hoa cả mắt.

64. chân giả nan biện: khó phân biệt thật-giả.

65. loạn thế, loạn tượng: thế gian loạn, biểu hiện hiện tượng loạn; *thế* → thế gian, thế giới, *tượng* → ngụ ý biểu hiện ra, hình tượng, hiện tượng.

66. quỷ: (i) một loại sinh mệnh cõi âm, người chết thành quỷ; (ii) người lừa mưu ma chước quỷ, khôn lỏi, thạo về lừa gạt, ẩn nấp, gài bẫy người khác. Ví dụ: *tiểu quỷ* → (i) con quỷ nhỏ; (ii) kẻ khôn vặt khó chơi, thàng lỏi con. Trong ngữ cảnh '*quỷ chĩnh quỷ*' thì có thể *quỷ* là nghĩa (ii).

67. khai thiên tịch địa: khai mở trời đất, thuở thiên địa mới được kiến lập.

68. tòng tân tái tạo: tạo lại từ mới; chỗ này người dịch theo sát cách dùng từ *tòng tân* của Sư phụ chứ không phải *trùng tân* như xã hội thường dùng. Về việc thay chữ *trùng* thành *tùng* là đã từng được Sư phụ giảng giải rồi.